

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1960-1961.

1 FEBRUARI 1961.

WETSONTWERP

betreffende het beheer van de instellingen van
openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale
voorzorg.

VERSLAG

NAMENS DE
COMMISSIE VOOR DE SOCIALE VOORZORG (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER WIRIX.

DAMES EN HEREN.

INLEIDING.

Historiek van het paritair beheer der instellingen van openbaar nut
voor sociale zekerheid en sociale voorzorg.

In de loop van de besprekingen die de afkondiging van
de besluitwetten betreffende de maatschappelijke zekerheid
der loonarbeiders voorafgingen, werd herhaaldelijk gezin-
speeld op de tijdens de bezetting gevoerde onderhandel-
ingen tussen vertegenwoordigers van werkgevers en werk-
nemersorganisaties.

Die aangehaalde onderhandelingen hadden trouwens
geleid tot een « Ontwerp van overeenkomst tot sociale soli-

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer De Paepe.

A. — Leden : de heren Delhache, De Mey, Mevr. De Riemaecker-
Legot, de heren Duvivier, Lavens, Olislaeger, Peeters (Lode), Pêtre,
Posson, Van den Daele, Verhamme, Wirix. — Brouhon, Deconinck,
De Keuleneir, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hicquet,
Major, Namèche, Van Acker (A.). — D'haeseleer, Martens.

B. — Plaatsvervangers : de heren Debucquoy, Eeckman, Lebas,
Tanghe, Vandenhende, Verbaanderd. — Castel, Mevr. Copée-Gerbinet,
de heren Dedoyard, Demets, Leburton. — Cornet.

Zie :

506 (1959-1960) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— N° 2 en 3 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1960-1961.

1er FÉVRIER 1961.

PROJET DE LOI

sur la gestion des organismes d'intérêt public
de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE LA PRÉVOYANCE SOCIALE (1),
PAR M. WIRIX.

MESDAMES, MESSIEURS.

INTRODUCTION.

Historique de la gestion paritaire des organismes d'intérêt public
de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

Au cours des débats qui précéderent la promulgation
des arrêtés-lois relatifs à la sécurité sociale des travailleurs
salariés, il a, à diverses reprises, été fait allusion aux pour-
parlers menés durant l'occupation entre les représentants
des employeurs et des organisations des travailleurs.

Les pourparlers en question ont d'ailleurs abouti à un
« Projet d'accord de solidarité sociale », dans lequel

(1) Composition de la Commission :

Président : M. De Paepe.

A. — Membres : MM. Delhache, De Mey, Mme De Riemaecker-
Legot, MM. Duvivier, Lavens, Olislaeger, Peeters (Lode), Pêtre,
Posson, Van den Daele, Verhamme, Wirix. — Brouhon, Deconinck,
De Keuleneir, Deruelles, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hicquet, Major,
Namèche, Van Acker (A.). — D'haeseleer, Martens.

B. — Suppléants : MM. Debucquoy, Eeckman, Lebas, Tanghe, Van-
denhende, Verbaanderd. — Castel, Mme Copée-Gerbinet, MM. Dedoy-
ard, Demets, Leburton. — Cornet.

Voir :

506 (1959-1960) :

— N° 1 : Projet de loi.

— N° 2 et 3 : Amendements.

dariteit», waarin door de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers reeds de wens werd uitgesproken, paritair vertegenwoordigd te worden in alle adviserende of uitvoerende raden, die bij de openbare overheden ingesteld zijn tot het behandelen van zaken aangaande de arbeid of de sociale voorzorg. Tegelijk werd gesuggereerd dat de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers zouden aangewezen worden op voorstel van de respectieve interprofessionele organisaties, die representatief zijn voor het hele land. Criteria werden daarbij voorzien, om die representativiteit nader te bepalen.

Hoewel de besluitwetten betreffende de maatschappelijke zekerheid der loonarbeiders in grote mate de in rechts-terminen weergegeven conclusies zijn van de principes, die men aantreft in het ontwerp van overeenkomst tot sociale solidariteit, is er toch een differentiatie vast te stellen bij de toepassing van het beginsel van het paritair beheer in de verschillende instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg. Wel werd het « paritair beheer » geleidelijk uitgebreid : van een aanvankelijk adviserende bevoegdheid kwam men, dank zij de opgedane ervaring in verschillende instellingen, tot een werkelijk beslissingsrecht. Onder andere kregen de beheersorganen in verscheidene van deze instellingen het benoemingsrecht van het personeel, bevoegdheid die evenwel weer ontnomen werd door het koninklijk besluit van 22 november 1954. De differentiatie bleef in elk geval merkbaar, zo wat betreft de samenstelling van de beheersorganen als wat betreft hun werkwijze en hun bevoegdheid.

Het principe van het paritair beheer der instellingen voor sociale zekerheid en sociale voorzorg is ook vervat in het *Verslag over de Hervorming van de Maatschappelijke Zekerheid* opgemaakt door de heren H. Fuss en W. Leen in januari 1951. Het verslag merkt op (blz. 145) : « dat bij de uitvoering van de sociale zekerheid het zelf-doen door de verzekerden boven overheidsuitvoering dient verkozen te worden; dat de deelname van de werkgevers aan het beheer der verzekering, samen met de arbeiders, en in pariteit met deze laatsten, niet wegneemt dat men nog steeds voor een vorm van zelf-doen is geplaatst, maar dat van essentieel belang is dat dit zelf-doen ten overstaan van de overheid, doch zonder haar rechten te miskennen, werkelijk zelfstandig weze ».

Blijkt hieruit dat men overtuigd bleef van de noodzakelijkheid van een paritair beheer der bedoelde instellingen, dan stond men anderzijds in de praktijk nog steeds voor een toestand die verschilde van de ene instelling tot de andere. Maatregelen tot éénmaking op dit gebied drongen zich op. Bij de wet van 16 maart 1954 werden zodanige maatregelen ook genomen op het plan van de controle op de parastatale instellingen uitgeoefend door de Regering, die tenslotte voor het Parlement de enige verantwoordelijke is voor de werking van die parastatale instellingen.

Een tweede stap in de richting van die éénmaking zou zijn de uniforme uitwerking van het stelsel van het paritair beheer in de praktijk. Met dit opzet werd door de Nationale Arbeidsraad het éénstemmig advies n° 51 van 24 november 1959 uitgewerkt, onder de vorm van een voorontwerp van wet. De leidraad, die dit advies inspireerde, was : zelfstandigheid van de paritair beheerde instellingen voor sociale zekerheid en sociale voorzorg, maar zulks onder de Regeringscontrole, zoals die krachtens de wet van 16 maart 1954 is ingericht.

Ten einde het door de Nationale Arbeidsraad uitgewerkte voorontwerp van wet bij het Parlement aanhangig te maken, werd op 15 december 1955 een wetsvoorstel ingediend door de heren senatoren R. Houben en L. Servais, zonder dat zulks evenwel tot konkrete resultaten leidde.

Het huidige wetsontwerp is in ruime mate geïnspireerd door het éénstemmig advies van de Nationale Arbeidsraad

les organisations représentatives des employeurs et des travailleurs avaient déjà exprimé le souhait d'une représentation paritaire au sein de tous les conseils consultatifs et exécutifs, créés par les pouvoirs publics afin d'examiner des questions se rapportant au travail ou à la prévoyance sociale. En même temps on suggérait que les représentants des employeurs et des travailleurs soient désignés, sur proposition des organisations interprofessionnelles respectives, représentant l'ensemble du pays. Des critères furent prévus en outre afin de déterminer ce caractère représentatif.

Bien que les arrêtés-lois relatifs à la sécurité sociale des travailleurs salariés, constituent dans une large mesure, les conclusions, coulées en termes juridiques, des principes figurant dans le projet d'accord de solidarité sociale, on constate cependant une différenciation dans l'application du principe de la gestion paritaire aux divers organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale. Toutefois, la « gestion paritaire » fut progressivement étendue : d'une compétence, initialement consultative, on en vint, grâce à l'expérience acquise dans les divers organismes à un droit effectif de décision. Les organes de gestion obtinrent, dans la plupart de ces organismes, notamment le droit de nommer le personnel, compétence qui leur fut retirée par l'arrêté royal du 22 novembre 1954. La différenciation en tout cas subsista, tant en ce qui concerne la composition des organes de gestion qu'en ce qui concerne leur mode de fonctionnement et leur compétence.

Le principe de la gestion paritaire des organismes de sécurité sociale et de prévoyance sociale figure également dans le *Rapport sur la Réforme de la Sécurité sociale* que rédigèrent en 1951 H. Fuss et W. Leen. Le rapport note (p. 140) : « qu'on devait, pour l'application de l'assurance sociale, donner à la gestion par les assurés eux-mêmes la préférence sur l'exécution par l'Etat; que la participation des employeurs à la gestion de l'assurance en même temps que les travailleurs et à parité avec eux, n'empêche pas qu'on se trouve encore en présence d'une forme d'autogestion par les intéressés mais qu'il est essentiel que l'autonomie de l'organe d'exécution par rapport à l'Etat soit effective, sans cependant méconnaître les droits de ce dernier ».

S'il résulte de ceci qu'on reste convaincu de la nécessité de la gestion paritaire des organismes en question, d'autre part, en pratique on se trouvait toujours en présence d'une situation différant d'un organisme à l'autre. Des mesures d'unification s'imposaient en ce domaine. Aussi, ces mesures furent-elles prises par la loi du 16 mars 1954 en ce qui concerne le contrôle, exercé sur les organismes parastataux par le Gouvernement, qui en fin de compte est seul responsable devant le Parlement du fonctionnement des organismes parastataux.

Une seconde étape vers l'unification serait l'élaboration pratique d'un régime uniforme de la gestion paritaire. Dans ce but le Conseil national du Travail a élaboré l'avis unanime n° 51 du 24 novembre 1959 sous forme d'un avant-projet de loi. L'idée directrice qui a inspiré cet avis était : l'autonomie des organismes de sécurité sociale et de prévoyance sociale, gérés paritairement sous le contrôle toutefois du Gouvernement tel que l'organise la loi du 16 mars 1954.

Afin de saisir le Parlement de l'avant-projet de loi élaboré par le Conseil national du Travail, une proposition de loi fut déposée le 15 décembre 1955 par MM. les sénateurs R. Houben et L. Servais sans qu'elle aboutisse à des résultats concrets.

Le présent projet de loi s'inspire dans une large mesure de l'avis unanime formulé par le Conseil national du Travail

van 24 november 1955. Na de éénmaking der controlemaatregelen, geregeld bij de wet van 16 maart 1954, heeft het nu voorgelegde ontwerp ten doel een uniforme regeling uit te werken tot verwezenlijking van de zelfstandigheid van het paritair beheer. Tegelijk bewerkt het de éénmaking :

- inzake de taken en de bevoegdheid der beheerskomitees van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale verzorging;
- inzake de aanduiding van de voorzitter en de leden van die beheerskomitees.

UITEENZETTING VAN DE MINISTER.

De Minister verklaart, bij wijze van inleiding, dat het ontwerp betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale verzorging in grote lijnen de conclusies overneemt van een langdurige studie van de Nationale Arbeidsraad over de instelling van het paritair beheer.

Het advies van de Nationale Arbeidsraad over de inrichting van het paritair beheer werd in 1955 gepubliceerd en wordt gehecht aan dit verslag omdat het een waardevol document is dat de zienswijze van de meest competente personen bevat en omdat het als basis heeft gediend bij het opstellen van het huidige ontwerp (zie Bijlage).

De Minister deelt mede dat er enkele wijzigingen werden aangebracht. Deze veranderingen raken niet de principes, die aan het paritair beheer ten grondslag liggen. Zij beperken zich tot de toepassingsmodaliteiten.

Eerste afwijking.

De Nationale Arbeidsraad stelde het strikt paritair beheer voorop. In het beheersorgaan van de instellingen voor sociale zekerheid en sociale verzorging waren alleen plaatsen voorbehouden aan de afgevaardigden van werkgevers en werknemers.

De Minister is van oordeel, dat, alleszins voor de sectoren van de kinderbijslagen en de verzekering tegen ziekte en invaliditeit, de zaak ruimer moet worden gezien. Daarom wordt in artikel 4 van het huidige ontwerp bepaald dat het beheerscomité van de Nationale Verrekenkas voor gezinsvergoedingen en het beheerscomité van het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, buiten de afgevaardigden van de werkgevers- en werknemersorganisaties, vertegenwoordigers zullen omvatten van andere organisaties, die bij het beheer van deze instellingen betrokken zijn, zoals b.v.b. de landsbonden van de erkende mutualiteiten en de familiale organisaties.

Het is dus de bedoeling deze afgevaardigden effectief te laten deelnemen aan het beheer van de instellingen.

Tweede afwijking: Benoeming van de voorzitter.

Het advies van de Nationale Arbeidsraad stelt, wat de benoeming van de voorzitter betreft, een strakke en beperkende formule voor. De voorzitter zou :

- a) onafhankelijk moeten staan tegenover de belanghebbende organisaties;
- b) niet onder het gezag van de betrokken Minister mogen geplaatst zijn;
- c) geen parlamentslid mogen zijn.

De Minister houdt de eerste twee suggesties van de Nationale Arbeidsraad aan, doch niet de derde, omdat de recruteringsmogelijkheden tussen bevoegde personen al te zeer zouden beperkt worden.

le 24 novembre 1955. Après l'uniformisation des mesures de contrôle instaurées par la loi du 16 mars 1954, le projet de loi qui vous est soumis vise à élaborer une réglementation uniforme en vue de réaliser l'autonomie de la gestion paritaire. Ce projet procède en même temps à l'uniformisation en ce qui concerne :

- les tâches et les attributions des comités de gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale;
- la question de la désignation du président et des membres de ces comités de gestion.

EXPOSÉ DE M. LE MINISTRE.

Le Ministre déclare, en guise d'introduction, que le projet sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale reprend dans ses grandes lignes les conclusions d'une étude approfondie consacrée par le Conseil national du Travail à l'instauration de la gestion paritaire.

L'avis du Conseil national du Travail sur l'organisation de la gestion paritaire a été publié en 1955; il est annexé au présent rapport, car il constitue un document précieux traduisant les points de vue des personnes les plus compétentes et parce qu'il a servi de base à la rédaction du projet qui nous occupe (voir Annexe).

Le Ministre signale que quelques modifications y ont été apportées, mais que celles-ci n'affectent en rien les principes fondamentaux de la gestion paritaire. Elles ne portent que sur les modalités d'application.

Première modification.

Le Conseil national du Travail posait en principe la stricte gestion paritaire. Seuls des délégués des employeurs et des travailleurs étaient prévus au sein de l'organe de gestion des organismes de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

Le Ministre estime qu'en ce qui concerne les secteurs des allocations familiales et de l'assurance maladie-invalidité, la question doit en tout cas être considérée sous une optique plus large. C'est pourquoi l'article 4 du présent projet dispose que le comité de gestion de la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales et celui du Fonds national d'assurance maladie-invalidité comprend, outre les délégués des organisations des employeurs et des travailleurs, des représentants d'autres organisations intéressées à la gestion de ces organismes, telles que les unions nationales de mutualités reconnues et les organisations familiales.

On envisage par conséquent de faire participer effectivement ces délégués à la gestion des organismes.

Deuxième modification: Nomination du président.

L'avis du Conseil national du Travail propose une formule rigide et restrictive pour la nomination du président. Le président devrait :

- a) être indépendant des organisations intéressées;
- b) ne pas être placé sous l'autorité du Ministre intéressé;
- c) ne pas être membre du Parlement.

Le Ministre retient les deux premières suggestions du Conseil national du Travail, mais non la troisième, car les possibilités de recrutement parmi les personnes compétentes seraient par trop restrictives.

Verder acht de Minister het onaanvaardbaar dat de benoeming van de voorzitter zou moeten gebeuren op een eensluidend voorstel van de raad van beheer. De Uitvoerende Macht mag niet gebonden worden door de voorstellen van de beheerskomitees.

Tenslotte werd ook niet aangehouden dat de raad van beheer het ontslag van de in functie zijnde voorzitter zou kunnen vorderen. Dit zou van meetaf aan een verzwakking van diens gezag en onafhankelijke positie met zich brengen.

Derde afwijking.

In artikel 17 wordt voorgeschreven dat het beheerskomitee indien het in één van de sectoren maatregelen voorstelt die een verhoging van de uitgaven met zich brengen, terzelfdertijd een financieringsplan van deze verhoogde uitgaven zal moeten voorleggen.

Het Parlement moet door deze beslissing een grotere verantwoordelijkheid geven aan de personen, die in de verschillende beheerskomitees zitting hebben.

Vierde afwijking.

In artikel 21 wordt bepaald, dat de Uitvoerende Macht de bevoegdheden welke de wet aan de beheerskomitees toekent, kan overnemen in geval dat deze komitees zouden weigeren de opdrachten uit te voeren, die hun werden toevertrouwd. Deze maatregel werd genomen om elk immobilisme van de beheerskomitees uit te schakelen.

Dit zijn in hoofdzaak de punten, waarin het huidige ontwerp afwijkt van het voorontwerp dat door de Nationale Arbeidsraad werd voorgesteld.

De Minister verklaart dat het ontwerp inzake de instelling van het paritair beheer met ongeduld verwacht wordt door de werkgevers en werknemers en hij noemt het een gelukkige zaak dat er ook gelijktijdig een nieuw statuut voor het personeel van de parastatale diensten wordt uitgewerkt.

ALGEMENE BESPREKING.

Een lid begroet het ontwerp met vreugde. Het beginsel van het paritair beheer was reeds vervat in de besluitwet van 28 december 1944. De heer Van Acker, alsdan Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, legde toen reeds de nadruk op de noodzakelijkheid ervan. Sindsdien werden er in de verschillende sectoren pogingen gedaan om dit beginsel door te voeren. Sommige pogingen slaagden slechts op gebrekkige wijze en er bleef te veel verscheidenheid bestaan naargelang van de sectoren.

Het paritair beheer zal thans effectief worden ingesteld en op eenvormige wijze worden toegepast.

Een ander lid wenst enkele vragen van principiële aard te stellen.

Verscheidene vraagstukken betreffende de maaatschappelijke zekerheid, aldus het lid, zijn thans aan de orde en worden in commissies onderzocht.

Een delicaat en belangrijk vraagstuk doet de sector van de ziekte- en invaliditeitsverzekering rijzen. Wat de invoering van het paritair beheer in deze sector betreft, verschilt het eenparig advies van het intermutualistisch college van dit van de Nationale Arbeidsraad.

De Nationale Arbeidsraad wenst het paritair beheer te verwezenlijken in deze sector. De moeilijkheid schuilt in het betrekken van de verzekeringsorganismen bij dit beheer.

Door het ontwerp van de Nationale Arbeidsraad worden zij uitgesloten van alle medezeggenschap bij het treffen van de beslissingen die betrekking hebben op het beheer. Zij worden slechts geraadpleegd.

Le Ministre estime d'autre part qu'il est inadmissible de désigner le président sur proposition unanime du comité de gestion. Le Pouvoir Exécutif ne peut être lié par les propositions des comités de gestion.

Enfin, la proposition tendant à permettre au conseil de gestion de requérir la démission du président en exercice n'a pas davantage été retenue. Cette disposition aurait pour effet d'affaiblir dès le début l'autorité et la position d'indépendance du président.

Troisième modification.

L'article 17 stipule que le comité de gestion est tenu de présenter en même temps que les mesures qu'il propose dans l'un des secteurs, le plan de financement des charges financières supplémentaires qui en résulteraient.

Par cette décision, le Parlement doit accorder une plus grande responsabilité aux personnes siégeant dans les divers comités de gestion.

Quatrième modification.

L'article 21 prévoit que l'Exécutif peut reprendre les pouvoirs attribués par la loi aux comités de gestion au cas où ceux-ci refuseraient d'exécuter les missions qui leur ont été confiées. Cette mesure a été prise en vue d'éliminer tout immobilisme des comités de gestion.

Tels sont, en substance, les points sur lesquels le projet s'écarte de l'avant-projet proposé par le Conseil national du Travail.

Le Ministre déclare que le projet instaurant la gestion paritaire est attendu avec impatience par les employeurs et les travailleurs et il se félicite qu'en même temps un nouveau statut est élaboré pour le personnel des services paraétatiques.

DISCUSSION GÉNÉRALE.

Un membre se félicite du dépôt du projet. Le principe de la gestion paritaire était déjà contenu dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944. M. Van Acker, Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale à l'époque, en faisait déjà ressortir la nécessité. Depuis lors, des efforts ont été faits dans les différents secteurs pour réaliser ce principe. Certains de ces efforts n'ont abouti que d'une manière défectueuse et il subsistait une trop grande diversité suivant les secteurs.

La gestion paritaire va maintenant être instaurée effectivement et appliquée d'une manière uniforme.

Un autre membre désire poser quelques questions de principe.

Plusieurs problèmes concernant la sécurité sociale, dit-il, qui sont actuellement à l'ordre du jour, sont examinés en commissions.

C'est surtout le secteur de l'assurance maladie-invalidité qui pose un problème délicat et important. En ce qui concerne l'instauration de la gestion paritaire dans ce secteur, l'avis unanime du collège intermutuel diffère de celui du Conseil national du Travail.

Le Conseil national désire réaliser la gestion paritaire dans ce secteur. La difficulté réside dans l'association des organismes d'assurance à cette gestion.

Le projet du Conseil national du Travail ne leur reconnaît, en ce qui concerne les décisions à prendre en matière de gestion, aucune voix délibérative, mais uniquement consultative.

Hetzelfde lid doet opmerken dat artikel 4 hierin niet kan verhelpen. Dit artikel moet inderdaad gelezen worden in zijn samenhang met artikel 2. Verder herinnert spreker aan het bestaan van de werkgroep belast met het onderzoek van alle problemen, ook die van het beheer, die verband houden met de verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Het lid wenst dat vooraleer verder te gaan met de algemene bespreking de Minister dienaangaande zijn standpunt zou doen kennen.

De Minister doet opmerken dat de vrees van het lid ongegrond is, omdat in artikel 4 uitdrukkelijk wordt bepaald dat de afgevaardigden van de landsbonden in de beheerscomité's zullen zitting hebben.

Het lid kan met deze uitleg geen vrede nemen omdat artikel 4 in zijn huidige vorm deze afwijking niet duidelijk genoeg omschrijft.

Een ander lid sluit zich aan bij de reeds gemaakte opmerkingen over artikelen 2 en 4. Hij wijst erop dat het intermutualistisch college heeft gevraagd dat de landsbonden met beraadslagende stem in de beheerscomité's zouden zitting hebben.

Een lid doet op zijn beurt opmerken dat bij de opsomming in het eerste artikel instellingen ontbreken, die met de uitbetaling van kinderbijslagen belast zijn.

Hierop wordt geantwoord dat de ontbrekende instellingen niet belast zijn met de uitbetaling van de kinderbijslagen aan loontrekkenden. De opsomming is dus wel volledig.

Een ander lid vraagt dat duidelijk zou worden gezegd wat door « paritair beheer » verstaan wordt.

Een lid spreekt over het sociaal akkoord, dat onlangs is tot stand gekomen. Bij de vakbonden en de patroons is zich een derde partij komen voegen : de middenstand. De afgevaardigden van de middenstand hebben de wens uitgesproken om bij het paritair beheer betrokken te worden. Hierdoor zijn moeilijkheden ontstaan om tot de ondertekening van een akkoord te geraken. De middenstandsafgevaardigden vragen een herziening van het stelsel van de maatschappelijke zekerheid.

Het lid vraagt, om psychologische redenen, de beraadslaging over het ontwerp te verdagen tot de resultaten van het gesprek tussen vakbonden, patroons en middenstand bekend zijn.

Een ander lid vraagt eveneens om de bespreking uit te stellen, doch om een andere reden. Hij meent dat in de ziekte- en invaliditeitsverzekering, de landsbonden niet meer voldoende bij het rechtstreeks en effectief beheer betrokken zijn.

Hij vraagt de bespreking te verdagen tot de conclusies van de parlementaire werkgroep bekend zijn.

Een derde lid is van oordeel dat de toetreding van de middenstand tot het sociaal akkoord geen reden tot verdaging kan zijn. De Minister heeft verklaard dat zijn ontwerp voor 99 % gesteund is op het advies van de Nationale Arbeidsraad. De wijziging in de samenstelling van de groep van het patronaat zal geen wijziging van het uitgebrachte advies met zich brengen.

Een ander lid nog sluit zich aan bij de opmerkingen die door de vorige sprekers in verband met de vertegenwoordiging van de landsbonden der mutualiteiten zijn naar voren gebracht.

De Minister antwoordt dat de eventuele vertegenwoordiging van de kleine ondernemingen in de beheerscomités een zaak is die onder de werkgeversafgevaardigden moet geregeld worden.

Le membre fait observer que l'article 4 ne peut rien y remédier. En effet, cet article doit être combiné avec l'article 2. Il rappelle en outre l'existence du groupe de travail chargé de l'étude de tous les problèmes, y compris ceux de la gestion, qui concernent l'assurance maladie-invalidité.

Le membre désire qu'avant de continuer la discussion générale, le Ministre expose son point de vue à ce sujet.

Le Ministre fait observer que la crainte du membre n'est pas fondée, l'article 4 prévoyant expressément que les délégués des unions nationales siégeront dans les comités de gestion.

Le membre n'est pas satisfait de cette explication, l'article 4, dans sa forme actuelle, ne précisant pas assez clairement cette modification.

Un autre membre se rallie aux observations déjà formulées au sujet des articles 2 et 4. Il fait remarquer que l'organisation intermutualiste a demandé que les unions nationales siègent avec voix délibérative dans les comités de gestion.

Un membre fait remarquer à son tour que dans l'énumération de l'article premier, il manque des organismes chargés du paiement des allocations familiales.

Il lui est répondu que les organismes manquants ne sont pas chargés du paiement des allocations familiales aux salariés, et que dès lors l'énumération est complète.

Un autre membre demande qu'il soit précisé clairement ce qui doit être entendu par « gestion paritaire ».

Un membre traite de l'accord social conclu récemment. Aux syndicats et aux employeurs est venu s'ajouter un troisième groupe : les classes moyennes. Les délégués des classes moyennes ont exprimé le vœu d'être associées à la gestion paritaire. De ce fait des difficultés ont surgi pour aboutir à la signature d'un accord. Les délégués des classes moyennes demandent une révision du régime de la sécurité sociale.

Un membre demande que, pour des motifs psychologiques, le débat relatif au projet soit remis jusqu'à ce que soient connus les résultats des pourparlers entre les syndicats, les employeurs et les classes moyennes.

Un autre membre demande également que la discussion soit remise, mais pour un motif autre. Ce membre estime que les unions nationales ne sont plus suffisamment associées à la gestion directe et effective dans le secteur de l'assurance maladie-invalidité.

Ce membre demande que la discussion soit ajournée jusqu'à ce que soient connues les conclusions du groupe parlementaire de travail.

Un troisième membre estime que la participation des classes moyennes à l'accord social ne peut constituer un motif d'ajournement. Le Ministre a déclaré que son projet est basé à concurrence de 99 % sur l'avis du Conseil national du Travail. La modification de la composition du groupe patronal n'apportera aucun changement à l'avis qui a été émis.

Un autre membre se rallie aux observations des orateurs précédents au sujet de la représentation des unions nationales des mutualités.

Le Ministre répond que la représentation éventuelle des petites entreprises au sein des comités de gestion est une affaire à régler entre les délégués des travailleurs.

Het Verbond der Belgische Nijverheden is hiermede akkoord.

De Minister acht het niet wijs dat de wetgever op dit gebied zou optreden om een bepaalde verhouding vast te stellen.

Het is ook niet wenselijk de vertegenwoordiging van de kleine bedrijven in de wet zelf in te schrijven.

De Nationale Arbeidsraad heeft reeds lang zijn advies over het ontwerp uitgebracht. De Minister heeft nochtans gewacht om het ontwerp in te dienen, totdat de diensten van de Eerste-Minister klaar waren met het opstellen van het statuut van het personeel van de parastatale instellingen. Hij wenste met deze tekst rekening te houden bij het opmaken van zijn eigen ontwerp. De Minister voegt hieraan toe, dat het ontwerp in vele kringen wordt verwacht en dat een uitstel van de bespreking erop zou kunnen wijzen dat het Parlement er minder belang aan hecht. De Minister verzekert verder dat hij de verklaring afgelegd bij het bezoek van het intermutualistisch college staande houdt. Hij heeft toen gezegd dat het zijn bedoeling is aan de vertegenwoordigers van de bij het beheer der kinderbijslagen en der ziekte- en invaliditeitsverzekering betrokken instellingen beraadslagende stem te verlenen. Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat die belofte niet werd uit het oog verloren.

Daarenboven beantwoordt de Minister uitvoerig de zakelijke vragen die hem in de loop van de bespreking zijn gesteld. Deze vragen zijn hieronder gerangschikt naar het onderwerp waarop ze betrekking hebben.

I. — Zullen de mutualiteiten deel uitmaken van het beheerscomité van het R.V.Z.I. ? Zullen ze stemgerechtigd zijn ?

Volgens het ontwerp dient het beheer van de sector ziekteverzekering te worden toevertrouwd aan een driedelig comité : vertegenwoordigers van de werkgevers, vertegenwoordigers van de werknemers en de ziekenfondsen.

Artikel 4 van het ontwerp, de Memorie van Toelichting (blz. 3, 6e regel) en het onderzoek van de artikelen (blz. 4, 4e regel) laten dienaangaande niet de minste twijfel bestaan.

Hoewel artikel 2, 2°, van het ontwerp bepaalt dat alleen de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers stemgerechtigd zijn, dient deze bepaling nochtans te worden gezien in het tekstverband.

Volgens artikel 2 is het beheerscomité samengesteld uit een voorzitter en uit leden. Alleen de leden zijn stemgerechtigd.

In het onderzoek van de artikelen (blz. 3) wordt gepreciseerd dat « Enkel de leden stemgerechtigd zijn. De voorzitter daarentegen heeft een verzoenende rol te vervullen ten overstaan van de belangen die op het spel staan ».

Artikel 4 maakt het mogelijk, buiten de vertegenwoordigers van de werkgevers- en werknemersorganisaties, als lid aan te stellen de vertegenwoordigers van alle landsbonden van verbonden van erkende mutualiteitsverenigingen.

Als zodanig zullen deze laatste vertegenwoordigers eveneens stemgerechtigd zijn. In deze gedachtengang stipuleert artikel 19, 4°, dan ook dat het beheerscomité van het R.V.Z.I. niet op paritaire voet samengesteld dient te zijn. Het geldt hier immers geen tweeledig, doch een driedelig beheerscomité.

Indien de Commissie van oordeel mocht zijn dat het onderwerp van artikel 4 nog nader behoort te worden omschreven, dan kan dit artikel eventueel als volgt worden aangevuld : « De aldus benoemde leden zijn eveneens stemgerechtigd ».

De Minister meent nochtans dat de artikelen 2, 4 en 19, 2°, niets aan duidelijkheid te wensen overlaten.

La Fédération des Industries belges est d'accord sur ce point. Le Ministre croit qu'il ne serait pas sage que le législateur intervienne en ce domaine afin de fixer une proportion déterminée.

Il n'est pas davantage souhaitable d'inscrire dans la loi même la représentation des petites entreprises.

Le Conseil national du Travail a déjà depuis longtemps donné son avis au sujet du projet. Le Ministre a toutefois attendu, pour déposer son projet, que les services du Premier Ministre aient terminé la rédaction du statut du personnel des organismes parastataux. Il désirait tenir compte de ce texte pour l'élaboration de son propre projet. Le Ministre ajoute que le présent projet est attendu dans de nombreux milieux et qu'un ajournement de la discussion pourrait donner l'impression que le Parlement y attache moins d'importance. Le Ministre assure ensuite qu'il maintient la déclaration faite à l'occasion de la visite du collège intermutualiste. Il a dit à ce moment qu'il avait l'intention d'octroyer voix délibérative aux délégués des organismes intéressés à la gestion des allocations familiales et de l'assurance maladie-invalidité. L'Exposé des Motifs révèle que cette promesse n'a pas été perdue de vue.

En outre le Ministre répond en détail aux questions posées au cours de la discussion. Ces questions sont classées ci-après par objet.

I. — Les mutualités feront-elles partie du comité de gestion du F.N.A.M.I. ? Auront-elles voix délibérative ?

Le projet envisage de confier la gestion du secteur assurance-maladie à un comité de composition tripartite : les représentants des employeurs, les représentants des organisations de travailleurs et les mutualités.

L'article 4 du projet et l'Exposé des Motifs (p. 3, 6e ligne) ainsi que l'examen des articles (p. 4, 4e ligne) sont à ce sujet formels.

Si l'article 2, 2°, du projet prévoit que seuls les représentants des employeurs et des travailleurs ont voix délibérative, il y a cependant lieu de lire cette disposition dans son contexte.

L'article 2 dit que le comité de gestion est composé d'un président et de membres. Seuls les membres ont voix délibérative.

L'examen des articles (p. 3) précise « Seuls les membres auront voix délibérative. Le président par contre a un rôle conciliateur des intérêts en présence ».

L'article 4 permet de nommer comme membres — outre les représentants des organisations d'employeurs et de travailleurs — les représentants de toutes les unions nationales de fédérations de mutualités agréées.

Comme tels ces derniers représentants auront également voix délibérative. C'est pourquoi l'article 19, 4°, stipule que la parité ne doit pas être rétablie au F.N.A.M.I. En effet, il ne s'agit pas d'un comité de gestion bipartite mais tripartite.

Si la Commission estimait devoir préciser davantage l'article 4, celui-ci pourrait, le cas échéant, être complété comme suit : « Les membres ainsi nommés ont également voix délibérative ».

Le Ministre croit cependant que les articles 2, 4 et 19, 2°, excluent toute équivoque.

II. — Volgens de Memorie van Toelichting strekt het onderhavige ontwerp tot instelling van het paritair beheer. Nu maakt artikel 4 — gesteld dat de ziekenfondsen zullen vertegenwoordigd zijn in het beheerscomité — inbreuk op de beginselen die aan een paritair beheer ten grondslag moeten liggen. Bijgevolg geeft de Memorie van Toelichting een verkeerde voorstelling van zaken.

Een lid heeft bovenstaande bedenkingen gemaakt bij de eerste zin van de Memorie van Toelichting.

De Minister vestigt er zijn aandacht op dat op bladzijde 3 van het ontwerp op de 6de regel duidelijk te lezen staat dat het principe van het paritair beheer als zodanig niet toepasselijk zal worden gemaakt op drie van de twaalf instellingen. Uit het betoog van een ander lid blijkt trouwens dat de ziekenfondsen er op staan om met volledige medezeggenschap in het beheerscomité van het R.V.Z.I. zitting te hebben.

Wat nu de sector van de kinderbijslagen aangaat, herinnert de Minister aan de discussie die plaats vond naar aanleiding van artikel 7 van het wetsontwerp tot herinrichting van de instellingen voor kinderbijslag.

De Commissie heeft destijds beslist dat de raad van beheer van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers als volgt moest worden samengesteld :

- 7 vertegenwoordigers van de werkgevers;
- 7 vertegenwoordigers van de werknemers;
- 2 vertegenwoordigers van de vereniging der kassen voor gezinsvergoedingen;
- 4 vertegenwoordigers van de representatieve organisaties voor gezinsaanlegenheden.

Naar aanleiding daarvan hebben twee leden doen opmerken dat de samenstelling van het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag in strijd was met de zienswijze van het A.B.V.V. in zake paritaire vertegenwoordiging en dat de gezinsorganisaties slechts een adviserende stem mochten hebben, omdat deze formule dichter bij de opvatting van het zuiver paritair beheer staat (*Stuk n° 318/8*, verslag van de heer Posson, blz. 23).

De Minister meent zich te herinneren dat een ander lid te dier gelegenheid heeft gevraagd of door de bovenbedoelde commissieleden hetzelfde standpunt met betrekking tot het beheer van het R.V.Z.I. ingenomen wordt (*Ibidem*, blz. 27).

Een lid antwoordt hierop dat de ziekenfondsen moeten stemgerechtigd zijn.

De Minister is het daarmee eens.

Op dit punt heeft hij dan ook het advies van de Nationale Arbeidsraad niet opgevolgd, doch integendeel de bestaande toestand in het R.V.Z.I. en in de instellingen voor kinderbijslag gehandhaafd.

In deze sectoren wijkt hij dus af van het principe van een « zuiver » paritair beheer. Daarentegen stelt het ontwerp voor de overige negen instellingen een zuiver en volledig paritair beheer in.

Om die redenen draagt het ontwerp als titel : « Wetsontwerp betreffende het beheer van de instellingen... ».

III. — Waarom heeft het eerste artikel van het ontwerp slechts op twee van de vijf bestaande instellingen voor kinderbijslag betrekking ?

Het wetsontwerp is toepasselijk noch op de Rijksdienst voor samenordering der gezinsvergoedingen noch op de Nationale Onderlinge Kas voor kindertoeslagen.

II. — D'après l'Exposé des Motifs le présent projet tend à instaurer la gestion paritaire. Toutefois, l'article 4 — dans l'hypothèse que les mutualités seront représentées au sein du comité de gestion — déroge aux principes d'une gestion paritaire. Dès lors l'Exposé des Motifs est inexact.

Un membre a fait une observation au sujet de la première phrase de l'Exposé des Motifs.

Le Ministre attire son attention sur le fait qu'à la page 3 du projet, 6e ligne, il est dit clairement que le principe de la gestion paritaire ne sera pas appliqué tel quel à trois organismes sur douze. L'intervention d'un autre membre démontre d'ailleurs la préoccupation des mutualités de siéger comme membre à part entière au comité de gestion du F.N.A.M.I.

Quant au secteur des allocations familiales, le Ministre rappelle la discussion à propos de l'article 7 du projet de loi portant réorganisation des organismes d'allocations familiales.

La Commission a décidé à l'époque, que le conseil d'administration de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés serait composé de :

- 7 représentants des employeurs;
- 7 représentants des travailleurs;
- 2 représentants de l'association des caisses d'allocations familiales;
- 4 représentants des organisations familiales.

Deux membres ont fait remarquer à ce propos que la composition du comité de gestion de l'Office national d'allocations familiales était en contradiction avec « le point de vue de la F.G.T.B. en matière de représentation paritaire », que les organisations familiales ne pouvaient avoir qu'une « voix consultative » parce que « cette dernière formule s'accorde mieux avec l'idée de la gestion paritaire pure » (*Doc. n° 318/8*, rapport de M. Posson, p. 23).

Le Ministre croit se rappeler qu'un autre membre a posé alors la question de savoir si les membres en question défendraient le même point de vue pour la gestion du F.N.A.M.I. (*Ibidem*, p. 27).

Un membre d'y répondre que les mutualités doivent avoir droit de vote.

Le Ministre se rallie à ce point de vue.

C'est pourquoi, s'écartant sur ce point de l'avis du Conseil national du Travail, il a cru devoir maintenir la situation existante au F.N.A.M.I. et aux organismes d'allocations familiales.

Il s'écarte donc dans ces secteurs d'une gestion paritaire « pure ». Par contre, pour les neuf autres organismes visés, le projet instaure une gestion paritaire pure et complète.

C'est pour ces motifs que le projet s'intitule : « Projet de loi sur la gestion des organismes... ».

III. — Pourquoi l'article premier du projet ne vise-t-il que deux organismes d'allocations familiales sur les cinq existants ?

Le projet de loi n'est applicable ni à l'Office national de coordination des allocations familiales, ni à la Caisse mutuelle nationale d'allocations familiales.

In dezen heeft de Minister de suggestie gevolgd van de Nationale Arbeidsraad, die terecht van oordeel was dat het principe van het paritair beheer niet kan worden toegepast op de sector van de zelfstandigen (de twee onderlinge kassen), noch op een sector die de supervisie heeft over de kinderbijslageregeling voor de werknemers en vooral over de regeling voor de zelfstandigen.

Eenzelfde probleem rijst ook voor de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen.

Het wetsontwerp houdende de oprichting van een Rijksdienst voor Arbeiderspensioenen beperkt de taak van deze Kas tot loutere uitbetaling, met dien verstande dat zij niet enkel de pensioenen van arbeiders en bedienden, maar ook die van de zelfstandigen en de vrij verzekerden uitkeert.

Zoals de Raad van State er in zijn advies op het wetsontwerp houdende de oprichting van een Rijksdienst voor Arbeiderspensioenen heeft op gewezen, zal het eerste artikel van het thans behandelde wetsontwerp moeten worden gewijzigd, ten einde niet op deze kas toepasselijk te zijn.

IV. — *Is het wel opportuun de beraadslaging aan te vatten over dit ontwerp, dat toch hoofdzakelijk betrekking heeft op het R.V.Z.I. en op de sector van de kinderbijslagen — daar de andere bedoelde lichamen, behalve de Rijkskas voor jaarlijks verlof, reeds het paritair beheer kennen — terwijl een Parlementaire Werkgroep zich bezig houdt met het probleem van de ziekteverzekering en daarbij eveneens de beheersaangelegenheden onder ogen ziet.*

Wat het R.V.Z.I. betreft, is de Minister van mening dat men de kwestie van het beheer van deze instelling kan losmaken van het probleem van de hervorming van de sociale zekerheid.

Mocht de Commissie een andere mening zijn toegedaan, dan kan het R.V.Z.I. buiten de toepassing van het ontwerp worden gelaten.

Zoals geregeld gebeurt met de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, kan het toepassingsgebied van het thans besproken wetsontwerp altijd worden uitgebreid tot andere lichamen.

De Minister maakt de Commissie er tevens op attent dat thans geen enkele instelling van sociale zekerheid een werkelijk paritair beheer kent.

Aan de enige instellingen waar het werd toegepast — de R.V.A.W. en de R.M.Z. — werd bij koninklijk besluit van 22 november 1954 het recht tot de benoeming van hun personeel ontnomen.

Alle andere instellingen vertonen slechts enkele aspecten van het paritair beheer.

Om deze reden meent de Minister dan ook te mogen beweren dat dit wetsontwerp innoveert voor alle instellingen, waarop het toepasselijk is.

BESPREKING VAN DE ARTIKELN.

Eerste artikel.

Op het eerste artikel is er een amendement van de Regering (*Stuk* n° 506/3) dat :

1° de woorden : « van de Minister van Arbeid », vervangt door de woorden : « van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid », ingevolge de nieuwe benaming van het Ministerie van Arbeid.

Sur ce point, le Ministre a suivi la suggestion du Conseil national du Travail qui — à juste titre — a estimé que le principe de la gestion paritaire ne peut ni être appliqué au secteur des travailleurs indépendants (les deux caisses mutuelles) ni à un secteur qui supervise le régime des allocations familiales pour les travailleurs et — surtout — le régime des travailleurs indépendants.

Le même problème se pose aussi pour la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie.

Le projet de loi portant création d'un Office national des pensions pour ouvriers limite la tâche de cette Caisse à celle d'organisme payeur avec cette particularité que la Caisse paie non seulement les pensions des ouvriers et des employés mais aussi les pensions des travailleurs indépendants et des assurés libres.

Comme l'a fait remarquer le Conseil d'Etat dans son avis sur le projet de loi portant création d'un Office national des pensions pour ouvriers, l'article premier du projet de loi soumis aux délibérations de la Commission, devra être amendé afin de soustraire ladite Caisse à son champ d'application.

IV. — *Est-il opportun d'entamer la discussion de ce projet, qui concerne principalement le F.N.A.M.I. et le secteur des allocations familiales — les autres organismes visés, à l'exception de la Caisse nationale de vacances annuelles, étant à gestion paritaire — alors qu'un groupe parlementaire de travail s'occupe du problème de l'assurance-maladie et des problèmes de la gestion ?*

En ce qui concerne le F.N.A.M.I. le Ministre est d'avis que l'on pourrait dissocier la gestion de cet organisme du problème de la réforme de la sécurité sociale.

Si la Commission est d'un avis contraire, l'on pourrait retirer le F.N.A.M.I. du champ d'application du présent projet.

Il sera toujours possible, comme cela se fait régulièrement pour la loi du 16 mars 1954 sur le contrôle de certains organismes d'intérêt public, d'étendre plus tard le champ d'application du projet de loi en discussion à d'autres organismes.

Le Ministre attire également l'attention de la Commission sur le fait qu'actuellement aucun organisme de sécurité sociale ne connaît une gestion paritaire effective.

Les seuls organismes au sein desquels elle fonctionnait — l'O.N.P.C. et O.S.S. — se sont vu retirer par l'arrêté royal du 22 novembre 1954, le droit de nommer du personnel.

Tous les autres organismes ne présentent que certains aspects de la gestion paritaire.

C'est la raison pour laquelle le Ministre croit pouvoir affirmer que ce projet de loi innove pour tous les organismes qui tombent dans son champ d'application.

EXAMEN DES ARTICLES.

Article premier.

A l'article premier, il y a un amendement du Gouvernement (*Doc.* n° 506/3), qui a pour objet :

1° de remplacer les mots : « du Ministre du Travail », par les mots : « du Ministre de l'Emploi et du Travail », en raison de la nouvelle dénomination du Ministère du Travail.

Waar in de Memorie van Toelichting tot het besproken wetsontwerp sprake is van de Minister of het Ministerie van Arbeid, moet men nu natuurlijk ook lezen « van Tewerkstelling en Arbeid ».

2° in de opsomming van de instellingen weglaten :

a) « Nationale verrekenkas voor gezinsvergoedingen »;

b) « Hulpkas van de Staat voor kinderbijslag », beide ingevolge de goedkeuring van de wet van 26 juni 1960;

c) « Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen »; ingevolge de indiening van het wetsontwerp n° 550, zitting 1959-1960, houdende oprichting van een Rijksdienst voor Arbeiderspensioenen, is het niet meer te rechtvaardigen, dat de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen onder paritair beheer zou vallen.

De R.R.O.P. is in feite een uitbetalingsorganisme dat de pensioenen uitkeert niet alleen aan de werklieden, doch ook aan de zelfstandigen, de bedienden, aan sommige categorieën van mijnwerkers, aan de vrij verzekerden en aan de gemengde loopbanen.

3° De opsomming aanvullen met : « De Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers ».

Het amendement van de Regering en het gewijzigde artikel worden aangenomen met 11 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 2.

Een lid vraagt wat dient verstaan te worden door : « representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties », en stelt voor dat zou gezegd worden « de meest representatieve » organisaties.

De Minister doet opmerken dat de Raad van State tegen deze uitdrukking gekant is.

Hier worden natuurlijk de interprofessionele organisaties bedoeld, zoals men ze aantreft in de Nationale Arbeidsraad en in de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Het betreft dus in feite wel degelijk de meest representatieve organisaties, zelfs indien dit niet nadrukkelijk in de wet is ingeschreven. Indien de kleine en middelmatige bedrijven op vertegenwoordiging aandringen, moet hun opname worden geregeld met het V.B.N.

Stemming : 11 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 3.

Zelfde stemming.

Art. 4.

In dit artikel moet vooreerst een tekstaanpassing geschieden : « Nationale verrekenkas voor gezinsvergoedingen », moet vervangen worden door : « Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers ».

Verder is er een amendement van Mevrouw De Riemaecker-Legot (*Stuk* n° 506/2), dat voorstelt tussen de eerste en de tweede zin van artikel 4, vijfde regel, in te vegen : « Zij zijn stemgerechtigd ».

De heer Minister aanvaardt dit amendement in de volgende vorm : « Zij zijn ook stemgerechtigd ».

Het artikel zou als volgt dienen gesteld te worden.

« Het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers en van het Rijksfonds voor verzeke-

Il est évident que lorsque l'Exposé des Motifs du projet en discussion parle du Ministre ou du Ministère du Travail, il y a lieu de lire également « de l'Emploi et du Travail ».

2° de supprimer ce qui suit dans l'énumération des organismes :

a) « Caisse nationale de compensation pour allocations familiales »;

b) « Caisse auxiliaire de compensation pour allocations familiales », toutes deux par suite du vote de la loi du 26 juin 1960;

c) « La Caisse nationale des pensions de retraite et de survie ». En raison du dépôt du projet de loi n° 550, session 1959-1960, portant création d'un Office national des Pensions pour Ouvriers, il ne se justifie plus que la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie soit encore soumise à une gestion paritaire.

En fait, ladite Caisse est un organisme payeur qui liquide les pensions non seulement des ouvriers, mais aussi des travailleurs indépendants, des employés, de certaines catégories d'ouvriers mineurs, des assurés libres et des carrières mixtes.

3° de compléter l'énumération par : « L'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés ».

L'amendement du Gouvernement et l'article sont adoptés par 11 voix et 1 abstention.

Art. 2.

Un membre demande ce qu'il faut entendre par « organisations représentatives des employeurs et des travailleurs » et propose de dire « les organisations les plus représentatives ».

Le Ministre fait remarquer que le Conseil d'Etat est opposé à cette expression.

Il s'agit bien entendu des organisations interprofessionnelles, telles qu'elles sont représentées au Conseil national du Travail et au Conseil central de l'Economie. En conséquence, il s'agit bien des organisations les plus représentatives, même si la chose n'est pas dite expressément dans la loi. Si les petites et moyennes entreprises insistaient pour être représentées, leur admission devrait être réglée avec la F.I.B.

Mis aux voix, l'article est adopté par 11 voix et 1 abstention.

Art. 3.

Même vote.

Art. 4.

Tout d'abord il y a lieu d'adapter le texte de cet article, en remplaçant les mots : « la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales », par les mots : « l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés ».

En outre, Mme De Riemaecker-Legot a présenté un amendement (*Doc.* n° 506/2), qui propose d'insérer entre la première et la deuxième phrase de l'article 4, 5e ligne, les mots : « Ils ont voix délibérative ».

M. le Ministre accepte cet amendement dans la forme suivante : « Ils ont aussi voix délibérative ».

Il conviendrait donc de libeller cet article comme suit :

« Le comité de gestion de l'Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés et du Fonds national

ring tegen ziekte en invaliditeit bestaat daarenboven uit vertegenwoordigers van andere bij het beheer van de instelling betrokken organisaties. Zij zijn ook stemgerechtigd. De Koning wijst, enz. »

Aldus wordt beklemtoond dat de algemene regel blijft het paritair beheer, zoals hij geformuleerd is in artikel 2.

De bepalingen van artikel 4, waarbij « vertegenwoordigers van andere bij het beheer betrokken organisaties » medezeggenschap krijgen, zijn, zoals het woordje « ook » doet blijken, de uitzondering.

Stemming over het gewijzigde artikel: 11 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 5.

Een lid vraagt waarom aan de voorzitter de leeftijd van 30 jaar wordt opgelegd, terwijl men voor de leden slechts 25 jaar vergt.

De Minister antwoordt dat hij het advies van de Nationale Arbeidsraad heeft gevolgd en dat van de voorzitter toch een zekere rijpheid van geest mag verwacht worden omdat hij de werkzaamheden moet leiden en eventueel met gezag als scheidsrechter moet kunnen optreden.

Stemming: 12 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 6.

Stemming: 12 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 7.

Bij dit artikel wordt door een paar leden de vraag gesteld waarom het nodig is dat de Koning tussenbeide komt opdat het beheerscomité een technisch comité zou kunnen samenstellen. Het kan gebeuren dat het beheerscomité zeer vlug een raad moet kunnen inwinnen over een bepaald probleem. De tussenkomst van de Koning kan een merkelijke vertraging veroorzaken.

De Minister antwoordt dat de Koning slechts zal tussenbeide komen bij de oprichting van de *permanente* technische comité's die hun advies moeten geven over zaken waarin zij meer bijzonder bevoegd zijn, bvb. op het gebied van de ziekte- en invaliditeitsverzekering; het medisch-technisch comité, het pharmaceutisch-technisch comité, enz.

De Minister doet verder opmerken dat artikel 19, § 9, de mogelijkheid geeft het advies in te winnen van bevoegde personen of technici, zonder dat men verplicht is zijn toevlucht te nemen tot de formule van een *permanente* technisch comité.

Een lid vraagt of het dan wel nodig is dat technische comité's worden opgericht.

De Minister verklaart dat de Koning moet kunnen tussenbeide komen bij de oprichting van *permanente* comité's zoals hierboven bedoeld en desgevallend bij de opheffing van die comité's nadat ze hun taak hebben volbracht.

Stemming: 12 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 8.

Zelfde stemming.

Art. 9.

Een lid vraagt welke de titel is, die de personen belast met het dagelijks beheer van de verschillende instellingen, zullen voeren?

d'assurance maladie-invalidité comprend en outre des représentants d'autres organisations intéressées à la gestion de ces organismes. Ils ont également voix délibérative. Le Roi désigne, etc. »

Ce faisant on en fait ressortir que la règle générale veut une gestion paritaire selon la formule de l'article 2.

Les dispositions de l'article 4 en vertu desquelles « des représentants d'autres organisations intéressées » obtiennent voix délibérative, constituent l'exception ainsi que l'indique le mot « également ».

L'article modifié est voté par 11 voix et 1 abstention.

Art. 5.

Un membre demande pourquoi on impose 30 ans comme condition d'âge au président alors qu'on n'exige que 25 ans pour les membres.

Le Ministre répond qu'il s'est conformé à l'avis du Conseil national du Travail et que l'on attend du président qu'il fasse preuve d'une certaine maturité d'esprit parce qu'il doit diriger les travaux et pouvoir, éventuellement, intervenir avec autorité comme arbitre.

L'article est voté par 12 voix et 1 abstention.

Art. 6.

L'article est voté par 12 voix et 1 abstention.

Art. 7.

Deux membres ont, à propos de cet article, demandé pour quel motif le Roi intervient afin que le comité de gestion puisse constituer un comité technique. Il peut se faire que le comité de gestion doive recueillir très rapidement un avis sur un problème déterminé. L'intervention du Roi occasionnerait un grand retard.

Le Ministre répond que le Roi n'interviendra que lors de la constitution de comités techniques *permanents* appelés à donner leur avis sur des questions pour lesquelles ils sont particulièrement compétents, par exemple, pour l'assurance maladie-invalidité, le comité médico-technique, le comité pharmaco-technique, etc.

Le Ministre fait observer en outre que le § 9 de l'article 19 permet de demander l'avis de personnes compétentes ou de techniciens, sans que l'on soit contraint d'avoir recours à la formule d'un comité technique *permanent*.

Un membre demande si, dans ce cas, il est nécessaire de créer des comités techniques.

Le Ministre déclare que le Roi doit pouvoir intervenir dans la création de comités techniques *permanents* susvisés et, le cas échéant, dans la suppression de ceux-ci, après qu'ils ont rempli leur tâche.

L'article est voté par 12 voix et 1 abstention.

Art. 8.

Même vote.

Art. 9.

Un membre demande quel sera le titre des personnes chargées de la gestion journalière des divers organismes?

De Minister antwoordt dat er tussen de verschillende instellingen, die thans opgericht zijn, geen eenvormigheid in de bedoelde functies bestaat. Men ontmoet de titel van administrateur-generaal, directeur-generaal, directeur, enz. Die titel is veelal aangegeven in de organieke wet, waarbij de verschillende instellingen zijn opgericht. Aan die verschillende titels beantwoordt de overeenstemmende wedde.

De Minister zegt eveneens dat een ministeriële commissie dit probleem thans onderzoekt en dat rekening houdend met het hiërarchisch verschil gebaseerd op de verantwoordelijkheid in het beheer en het belang van de functie, titels zullen aangeduid worden. Hierbij zal de gelijkwaardigheid van de verschillende rangen met die van de Rijksadministratie worden nagestreefd.

Stemming: 12 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 10.

Een lid stelt een tekstwijziging voor in de Nederlandse tekst van het eerste lid: « De persoon, ...; hij verstrekt aan dit comité alle inlichtingen en *onderwerpt* het alle voorstellen », i.p.v.: « legt het alle voorstellen voor ».

Stemming over het gewijzigde artikel: 12 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 11 en 12.

Stemming: 12 stemmen voor en 1 onthouding.

Art. 13.

De Minister wijst erop dat de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden hem het recht voorbehoudt uitspraak te doen over de aanvragen.

De Minister heeft evenwel op dit stuk een delegatie verleend aan de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen.

Meer bepaald met het oog op een definitieve regularisering van deze toestand verleent artikel 23 aan de Koning het recht bij koninklijk besluit in de verschillende wetgevingen, de wijzigingen aan te brengen, die nodig zijn om ze met de nieuwe wetgeving in overeenstemming te brengen.

Stemming: 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 14.

Tekstwijziging: « Minister van Arbeid », vervangen door: « Minister van Tewerkstelling en Arbeid ».

Stemming over het gewijzigde artikel: 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 15.

1° *Tekstwijziging*.

« Minister van Arbeid » vervangen door: « Minister van Tewerkstelling en Arbeid ».

2° De heer Minister wijst erop dat op artikel 15 hetzelfde amendement moet aangenomen worden als op artikel 15 van het ontwerp n° 550, houdende de oprichting van een Rijksdienst van Arbeiderspensioenen.

Le Ministre répond que pour les fonctions en question il n'y a pas d'uniformité entre les différents organismes existants. Il y a le titre d'administrateur général, de directeur général, de directeur, etc. Ce titre est généralement indiqué par la loi organique portant création des différents organismes. A ces différents titres est afférent le traitement correspondant.

Le Ministre déclare également que ce problème est actuellement examiné par une Commission ministérielle et que des titres seront indiqués, compte tenu de la différence hiérarchique basée sur la responsabilité dans la gestion et de l'importance de la fonction et de l'équivalence des différents grades avec ceux de l'administration de l'Etat.

L'article est adopté par 12 voix et 1 abstention.

Art. 10.

Un membre propose la modification suivante au texte néerlandais: « De persoon, ...; hij verstrekt aan dit comité alle inlichtingen en *onderwerpt* het alle voorstellen... » au lieu de: « legt het alle voorstellen voor ».

L'article modifié est adopté par 12 voix et 1 abstention.

Art. 11 et 12.

Adoptés par 12 voix et 1 abstention.

Art. 13.

Le Ministre fait remarquer que la loi du 12 juillet 1957 concernant la pension de retraite et de survie des employés lui accorde le droit de statuer sur les demandes.

Toutefois, le Ministre a donné délégation en cette matière à la Caisse nationale des pensions pour employés.

Plus spécialement en vue d'une régularisation définitive de cette situation, l'article 23 autorise le Roi à apporter aux diverses législations, par arrêté royal, les modifications nécessaires en vue de les mettre en concordance avec la présente législation nouvelle.

L'article est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 14.

Modification de texte: remplacer les mots: « Ministre du Travail », par: « Ministre de l'Emploi et du Travail ».

L'article modifié est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 15.

1° *Modification de texte*:

Remplacer les mots: « Ministre du Travail » par les mots: « Ministre de l'Emploi et du Travail ».

2° Le Ministre fait observer qu'à l'article 15, il convient d'adopter un amendement identique à celui à l'article 15 du projet n° 550 portant création d'un Office national des Pensions pour Ouvriers.

Aan artikel 15 dient te worden toegevoegd :

« Indien de Minister de dringendheid inroept, brengt hij de voorzitter van het beheerscomité hiervan op de hoogte. »

Stemming over het gewijzigde artikel : 17 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 16.

Op artikel 16 is het volgende amendement van de Regering ingediend :

Dit artikel als volgt wijzigen :

« De artikelen 14 en 15 zijn niet van toepassing op het beheerscomité van de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, behoudens wat het personeelskader betreft. »

Verantwoording. — Daar de Hulpcompensatiekas van de Staat voor kinderbijslag afgeschaft wordt, moet deze instelling in artikel 16 geschrapt worden. Daarenboven lijkt het normaal dat het beheerscomité van de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit advies uitbrengt over de voorstellen tot wijziging van het personeelskader.

Stemming over het gewijzigde artikel : 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 17.

De Minister doet opmerken dat artikel 17 niet werd voorgesteld door de Nationale Arbeidsraad.

Hij acht dit artikel noodzakelijk, daar de verplichting voor elke wijziging van de wetgeving die bijkomende uitgaven met zich brengt ook een voorstel te doen tot het verwerven van bijkomende inkomsten, de verantwoordelijkheidszin van de verschillende beheerscomités op financieel gebied zal versterken.

Stemming : 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 18.

Bij artikel 18 is er een amendement van de Regering naar luid waarvan, wat de benoeming van het personeel betreft, de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken in het kader van het huidige ontwerp toepasselijk is (cfr ontwerp op de Rijksdienst voor Arbeiderspensioenen, art. 17).

Dit amendement is als volgt opgesteld :

Aan artikel 18 een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

« Bij de benoeming van het personeel wordt zoals bepaald in artikel 9, § 4, van de wet van 28 juni 1932 betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken, een passend evenwicht in acht genomen bij het vaststellen van het getal der betrekkingen welke voor de kandidaten van elke taalgroep worden voorbehouden. »

Verantwoording. — Dit amendement streeft er naar te bevestigen dat artikel 9, § 4, van de wet van 28 juni 1932, bij analogie op de bij het eerste artikel van dit wetsontwerp bedoelde instellingen toepasselijk is.

Een lid doet hierbij opmerken — en wenst dat dit in het verslag zou geakteerd worden — dat de kwestie van de toepasselijkheid van de taalwet in bestuurszaken op de parastatale instellingen feitelijk reeds beslecht is in positieve zin en wel op grond van de jurisprudentie van de vaste commissie van taaltoezicht.

Il y a lieu d'ajouter ce qui suit à l'article 15 :

« Si le Ministre invoque l'urgence, il en informe le président du comité de gestion. »

Mis aux voix, l'article modifié est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 16.

A l'article 16, le Gouvernement présente l'amendement ci-après :

Remplacer cet article comme suit :

« Les articles 14 et 15 ne sont pas applicables au comité de gestion de la Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité, sauf en ce qui concerne le cadre du personnel. »

Justification. — La Caisse auxiliaire de compensation pour allocations familiales étant dissoute, il y a lieu de supprimer cet organisme à l'article 16. En outre il semble normal que le comité de gestion de la Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité émette son avis sur les propositions de modification du cadre du personnel.

Mis aux voix, l'article modifié est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 17.

Le Ministre fait observer que l'article 17 n'a pas été proposé par le Conseil national du Travail.

M. le Ministre estime cet article nécessaire car l'obligation de faire une proposition tendant à réaliser un complément de recettes pour toute modification à la législation qui entraînerait des dépenses supplémentaires, est de nature à renforcer, sur le plan financier, le sens des responsabilités des divers comités de gestion.

L'article est voté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 18.

A l'article 18 il y a un amendement du Gouvernement, aux termes duquel la loi sur l'emploi des langues en matière administrative sera applicable dans le cadre du présent projet en ce qui concerne la nomination du personnel (cfr projet relatif à l'Office national des Pensions pour Ouvriers, art. 17).

Cet amendement est rédigé comme suit :

Ajouter à l'article 18 un second alinéa libellé comme suit :

« Dans la nomination du personnel il est observé un juste équilibre dans le nombre d'emplois réservés aux candidats de chaque groupe linguistique, ainsi qu'il est prévu à l'article 9, § 4, de la loi du 28 juin 1932, relative à l'emploi des langues en matière administrative. »

Justification. — Cet amendement tend à confirmer que l'article 9, § 4, de la loi du 28 juin 1932, est applicable par analogie aux organismes visés à l'article premier de ce projet de loi.

Un membre — qui désire que cette remarque soit actée dans le rapport — fait observer à cette occasion que la question de l'applicabilité de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative a d'ailleurs déjà été tranchée de façon positive par la loi, en vertu de la jurisprudence de la commission permanente de contrôle linguistique.

Maar, overvloed schaadt niet. De bespreking over het huidige ontwerp biedt de gelegenheid deze toepasselijkheid nogmaals te onderstrepen.

De Minister betuigt zijn instemming met deze zienswijze. Vandaar de term « bevestigen » gebruikt in de commentaar op dit artikel.

Stemming over het gewijzigde artikel : 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 19 tot 21.

Aangenomen met 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

De Commissie spreekt hierbij de wens uit dat een volledig herziene Nederlandse tekst in bijlage tot het verslag zou worden opgenomen.

Art. 22.

Amendement van de Regering :

In de eerste zin na de woorden : « van het beheerscomité », toevoegen de woorden : « en van de technische comité's ».

Verantwoording. — In feite worden aan de leden van de technische comité's zitpenningen uitgekeerd.

Het lijkt dan ook wenselijk de Koning te machtigen eenvormige regelen uit te vaardigen inzake vergoedingen (cfr. ook tekst van en commentaar bij artikel 21 van het ontwerp n° 550/1 op de Rijksdienst voor Arbeiderspensioenen).

In antwoord op een vraag van een lid verklaart de Minister dat de herziening en de gelijkschakeling van de presentiegelden in diverse beheerscomité's, commissies, raden, enz., actief wordt nagestreefd. In dit opzicht heeft men reeds sommige analoge regels vastgelegd.

Stemming over het gewijzigde artikel : 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 23.

Zelfde stemming.

**

Het ontwerp in zijn geheel wordt op zijn beurt aangenomen met 12 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Dit verslag werd éénparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
P. WIRIX.

De Voorzitter,
P. DE PAEPE.

Mais, abondance ne nuit pas. La discussion du projet actuel fournit l'occasion de souligner une fois de plus cette applicabilité.

Le Ministre déclare se rallier à cette façon de voir. C'est le motif pour lequel on a employé le mot « approbation » dans le commentaire de cet article.

L'article modifié est voté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 19 à 21.

Ces articles sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

A cet égard, la Commission souhaite qu'un texte néerlandais entièrement revu soit annexé au présent rapport

Art. 22.

Amendement du Gouvernement :

Ajouter à la première phrase après les mots : « du comité de gestion » les mots : « et des comités techniques ».

Justification. — En fait les membres des comités techniques touchent des jetons de présence.

Il semble dès lors souhaitable d'autoriser le Roi à édicter des règles uniformes en matière d'indemnités (cfr. aussi le texte de l'article 21 et le commentaire, du projet n° 550/1 relatif à l'Office national des pensions pour ouvriers).

Répondant à un membre, le Ministre déclare que l'on s'occupe activement de la revision et de l'uniformisation des jetons de présence dans les divers comités, commissions, conseils, etc., de gestion. Certaines règles analogues ont déjà été établies à cet égard.

L'article modifié est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Art. 23.

Même vote.

**

L'ensemble du projet est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
P. WIRIX.

Le Président,
P. DE PAEPE.

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

HOOFDSTUK I.

Toepassingsgebied.

Eerste artikel.

Deze wet is van toepassing op de instellingen van openbaar nut die afhangen hetzij van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid hetzij van de Minister van Sociale Voorzorg en die hierna opgesomd worden :

- de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid;
- het Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers;
- de Hulp- en Voorzorgskas van de zeelieden ter koopvaardij;
- de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers;
- de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid;
- het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte- en invaliditeit;
- de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit;
- de Rijkskas voor jaarlijks verlof;
- de Nationale Kas voor bediendenpensioenen;
- het Voorzorgsfonds ten behoeve van door beroepsziekten getroffen.

HOOFDSTUK II.

De beheersorganen.

AFDELING I.

HET BEHEERSCOMITÉ.

Art. 2.

De bij het eerste artikel bedoelde instellingen worden beheerd door een beheerscomité, dat samengesteld is uit :

- 1° een voorzitter;
- 2° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, die alleen stemgerechtigd zijn.

Het ledenaantal van het beheerscomité van elke instelling wordt door de Koning vastgesteld, na advies van de werkgevers- en werknemersorganisaties, die verzocht zijn kandidaten voor te dragen.

Art. 3.

De Koning benoemt de leden van het beheerscomité van elke instelling op lijsten van twee kandidaten voorgedragen door de representatieve organisaties van de werkgevers en van de werknemers.

Om lid te zijn moet men Belg en minstens 25 jaar oud

TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

CHAPITRE I.

Champ d'application.

Article premier.

La présente loi s'applique aux organismes d'intérêt public qui dépendent soit du Ministre de l'Emploi et du Travail soit du Ministre de la Prévoyance Sociale et qui sont énumérés ci-après :

- l'Office national de sécurité sociale;
- le Fonds national de retraite des ouvriers mineurs;
- Caisse de secours et de prévoyance des marins de la marine marchande;
- l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés;
- l'Office national du placement et du chômage;
- le Fonds national d'assurance maladie-invalidité;
- la Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité;
- la Caisse nationale des vacances annuelles;
- la Caisse nationale des pensions pour employés;
- le Fonds de prévoyance en faveur des victimes des maladies professionnelles.

CHAPITRE II.

Les organes d'administration.

SECTION I.

LE COMITÉ DE GESTION.

Art. 2.

Les organismes visés à l'article premier sont administrés par un comité de gestion qui est composé :

- 1° d'un président;
- 2° d'un nombre égal de représentants des organisations représentatives des employeurs et des travailleurs qui ont seuls voix délibérative.

Le nombre de membres du comité de gestion de chaque organisme est fixé par le Roi après consultation des organisations des employeurs et des travailleurs appelées à présenter des candidats.

Art. 3.

Le Roi nomme les membres du comité de gestion de chaque organisme sur des listes doubles présentées par les organisations représentatives des employeurs et des travailleurs.

Pour être membre, il faut être belge et âgé de 25 ans au moins.

Art. 4.

Het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers en van het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit bestaat daarenboven uit vertegenwoordigers van andere bij het beheer van de instelling betrokken organisaties.

Zij zijn ook stemgerechtigd.

De Koning wijst de als dusdanig beschouwde organisaties aan, stelt het aantal van hun vertegenwoordigers vast en benoemt deze op lijsten van twee kandidaten, die door deze organisaties voorgedragen zijn.

Art. 5.

De Koning benoemt de voorzitter. Deze moet :

- 1° Belg zijn;
- 2° minstens 30 jaar oud zijn;
- 3° onafhankelijk staan tegenover de organisaties die in het beheerscomité van de instelling vertegenwoordigd zijn;
- 4° niet onder het hiërarchisch gezag van een Minister staan.

Art. 6.

Het mandaat van de voorzitter en van de leden van het beheerscomité duurt zes jaar. Het kan hernieuwd worden.

Binnen drie maanden wordt in de vervanging voorzien van elk lid, dat opgehouden heeft van het beheerscomité deel uit te maken vóór de normale beëindiging van zijn mandaat. In dat geval voltooit het nieuw lid het mandaat van het lid dat hij vervangt.

Art. 7.

De Koning kan, op advies van het beheerscomité, in een onder deze wet vallende instelling, één of meer technische comité's oprichten waarvan hij de bevoegdheden bepaalt. Deze technische comité's hebben tot opdracht het beheerscomité in zijn taak voor te lichten.

Zij zijn samengesteld uit personen voorgedragen door de organisaties welke betrokken zijn bij de toepassing van de wetten en besluiten waarvan de instelling de uitvoering verzekert of uit personen die gekozen zijn wegens hun bijzondere bevoegdheid.

De betrekkingen tussen het beheerscomité en de technische comité's worden door het huishoudelijk reglement van het beheerscomité nader bepaald.

Art. 8.

De Koning wijst op advies van het beheerscomité, de organisaties aan, welke gemachtigd zijn om in de technische comité's vertegenwoordigd te worden.

De vertegenwoordigers van deze organisaties worden door de Koning benoemd op lijsten van twee kandidaten, welke door deze organisaties worden voorgedragen.

De Koning benoemt eveneens de personen die in de technische comité's zullen zetelen wegens hun bijzondere bevoegdheid.

Art. 4.

Le comité de gestion de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés et du Fonds national d'assurance maladie-invalidité comprend en outre des représentants d'autres organisations intéressées à la gestion de ces organismes.

Ils ont aussi voix délibérative.

Le Roi désigne les organisations considérées comme telles, fixe le nombre de leurs représentants et nomme ceux-ci sur des listes doubles présentées par ces organisations.

Art. 5.

Le Roi nomme le président. Celui-ci doit :

- 1° être belge;
- 2° être âgé de 30 ans au moins;
- 3° être indépendant des organisations représentées au comité de gestion de l'organisme;
- 4° ne pas relever du pouvoir hiérarchique d'un Ministre.

Art. 6.

Le mandat du président et des membres du comité de gestion a une durée de six ans. Il peut être renouvelé.

Il est pourvu dans les trois mois au remplacement de tout membre qui a cessé de faire partie du comité de gestion avant la date normale d'expiration de son mandat. Dans ce cas le nouveau membre achève le mandat du membre qu'il remplace.

Art. 7.

Sur avis du comité de gestion, le Roi peut créer, au sein d'un organisme soumis à la présente loi, un ou plusieurs comités techniques dont il détermine les attributions. Ces comités techniques sont chargés d'éclairer le comité de gestion dans sa mission.

Ils sont composés de personnes proposées par les organisations intéressées à l'application des lois et arrêtés dont l'organisme assure l'exécution, ou de personnes choisies en raison de leur compétence particulière.

Les rapports entre le comité de gestion et les comités techniques sont précisés par le règlement d'ordre intérieur du comité de gestion.

Art. 8.

Le Roi désigne, sur avis du comité de gestion, les organisations autorisées à être représentées dans les comités techniques.

Les représentants de ces organisations sont nommés par le Roi, sur des listes doubles présentées par ces organisations.

Le Roi nomme aussi les personnes qui siégeront aux comités techniques en raison de leur compétence particulière.

AFDELING II.

DE PERSONEN BELAST MET HET DAGELIJKS BEHEER.

Art. 9.

De Koning benoemt degene die belast is met het dagelijks beheer van de instelling en zijn eventuele adjunct.

Hij bepaalt hun statuut.

Het vacant verklaren van de voor die personen bestemde betrekkingen geschiedt door het beheerscomité.

Binnen vijftien dagen na de openverklaring van de betrekking, wordt deze vacature in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

De kandidaturen moeten binnen twintig dagen na deze bekendmaking bij de voorzitter van het beheerscomité toekomen.

Binnen de maand na deze laatste termijn geeft het beheerscomité aan de Minister, van wie de instelling afhangt, zijn advies over de verschillende kandidaten.

Art. 10.

De persoon belast met het dagelijks beheer, voert de beslissingen van het beheerscomité uit; hij verstrekt aan dit comité alle inlichtingen en onderwerpt het alle voorstellen, die voor de werking van de instelling nuttig zijn.

Hij woont de vergaderingen van het beheerscomité bij.

Hij leidt het personeel en zorgt, onder het gezag en de controle van het beheerscomité, voor de gang van zaken.

Hij oefent de bevoegdheden uit inzake het dagelijks beheer, zoals het huishoudelijk reglement deze bepaalt.

Het beheerscomité kan hem andere bepaalde bevoegdheden overdragen.

Voor een vlottere gang van zaken kan het beheerscomité binnen de grenzen en voorwaarden, die het vaststelt, de met het dagelijks beheer belaste persoon machtigen een deel van de hem verleende bevoegdheden en het ondertekenen van sommige stukken en brieven over te dragen.

De persoon belast met het dagelijks beheer vertegenwoordigt de instelling in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen en treedt geldig in haar naam en voor haar rekening op, zonder dat hij zulks door een beslissing van het beheerscomité moet staven.

Hij mag nochtans, mits instemming van het beheerscomité, zijn bevoegdheid om op te treden namens de instelling voor de administratieve rechtscolleges in de geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid aan een of meer leden van het personeel overdragen.

Art. 11.

De adjunct van de met het dagelijks beheer belaste persoon staat deze bij voor de uitvoering van alle hem opgedragen taken.

Ingeval de met het dagelijks beheer belaste persoon verhinderd is, worden zijn bevoegdheden uitgeoefend door zijn adjunct of, bij diens ontstentenis, door een personeelslid van de instelling, dat door het beheerscomité aangewezen wordt.

SECTION II.

LA PERSONNE CHARGÉE DE LA GESTION JOURNALIÈRE.

Art. 9.

Le Roi nomme la personne chargée de la gestion journalière de l'organisme et son adjoint éventuel.

Il fixe leur statut.

La vacance des emplois destinés à ces personnes est déclarée par le comité de gestion.

Dans les quinze jours qui suivent la déclaration de vacance de l'emploi, celle-ci est publiée au *Moniteur belge*.

Les candidatures doivent parvenir dans les vingt jours de cette publication au président du comité de gestion.

Dans le mois qui suit l'expiration de ce dernier délai, le comité de gestion donne au Ministre, dont dépend l'organisme, son avis sur les différents candidats.

Art. 10.

La personne chargée de la gestion journalière exécute les décisions du comité de gestion; elle donne à ce dernier toutes informations et soumet toutes propositions utiles au fonctionnement de l'organisme.

Elle assiste aux réunions du comité de gestion.

Elle dirige le personnel et assure, sous l'autorité et le contrôle du comité de gestion, le fonctionnement de l'organisme.

Elle exerce les pouvoirs de gestion journalière définis par le règlement d'ordre intérieur.

Le comité de gestion peut lui déléguer d'autres pouvoirs déterminés.

Pour faciliter l'expédition des affaires, le comité de gestion peut, dans les limites et conditions qu'il détermine, autoriser la personne appelée à assumer la gestion journalière à déléguer une partie des pouvoirs qui lui sont conférés, ainsi que la signature de certaines pièces et correspondances.

La personne chargée de la gestion journalière représente l'organisme dans les actes judiciaires et extrajudiciaires et agit valablement en son nom et pour son compte, sans avoir à justifier d'une décision du comité de gestion.

Elle peut cependant, avec l'accord du comité de gestion, déléguer à un ou plusieurs membres du personnel son pouvoir de représenter l'organisme devant les juridictions administratives dans les litiges relatifs aux droits résultant d'une réglementation de sécurité sociale.

Art. 11.

L'adjoint de la personne chargée de la gestion journalière assiste celle-ci dans l'exécution de toutes les tâches qui lui sont confiées.

En cas d'empêchement de la personne chargée de la gestion journalière, ses pouvoirs sont exercés par son adjoint, et à défaut de ce dernier par un membre du personnel de l'organisme désigné par le comité de gestion.

Art. —

Handelingen, die niet tot het dagelijks beheer behoren of die niet zijn overgedragen krachtens artikel 10, worden vervuld door de voorzitter van het beheerscomité samen met de persoon belast met het dagelijks beheer of, bij diens ontstentenis, met zijn adjunct.

De voorzitter wordt, wanneer hij verhinderd is, door een lid van het beheerscomité vervangen, die door dit comité aangewezen wordt.

Wanneer de voorzitter, de persoon belast met het dagelijks beheer of zijn adjunct afwezig of verhinderd zijn, verrichten twee door het beheerscomité aangewezen leden samen de handelingen.

HOOFDSTUK III.

Bevoegdheid en werkwijze van het beheerscomité.

AFDELING I.

BEVOEGDHEID VAN HET BEHEERSCOMITÉ.

Art. 13.

Onder voorbehoud van de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, beschikt het beheerscomité over alle bevoegdheden, welke tot het beheer van de instelling nodig zijn.

Art. 14.

Het kan aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid of aan de Minister van Sociale Voorzorg voorstellen doen tot wijziging van de wetten en de besluiten, met de toepassing waarvan het belast is. Indien een voorstel niet eenparig wordt aanvaard, zal het verslag aan de Minister de verschillende uitgebrachte adviezen uiteenzetten.

Het beheerscomité kan ook aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid of aan de Minister van Sociale Voorzorg adviezen doen toekomen over alle wetsvoorstellen of amendementen betreffende de wetgeving met de toepassing waarvan het belast is en die bij het Parlement aanhangig zijn.

Art. 15.

Behoudens in spoedeisende gevallen onderwerpt de Minister van Tewerkstelling en Arbeid of de Minister van Sociale Voorzorg aan het advies van het beheerscomité elk voorontwerp van wet of ontwerp van organiek of reglementair besluit, dat er toe strekt de wetgeving of de reglementering, met de toepassing waarvan het belast is, te wijzigen of dat het personeelskader en de structuur van de instelling betreft.

Het beheerscomité geeft binnen een maand zijn advies. Op verzoek van de Minister kan deze termijn tot tien vrije dagen verminderd worden.

Indien de Minister de dringendheid inroept, brengt hij de voorzitter van het beheerscomité hiervan op de hoogte.

Art. 16.

De artikelen 14 en 15 zijn niet van toepassing op het beheerscomité van de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, behoudens wat het personeelskader betreft.

Art. 12.

Les actes qui ne relèvent pas de la gestion journalière ou qui n'ont pas été délégués en vertu de l'article 10 sont accomplis conjointement par le président du comité de gestion et la personne chargée de la gestion journalière ou, à défaut de celle-ci, par son adjoint.

En cas d'empêchement du président, celui-ci est remplacé par un membre du comité de gestion désigné par ce comité.

En cas d'absence ou d'empêchement du président, de la personne chargée de la gestion journalière et de son adjoint, les actes sont accomplis conjointement par deux membres désignés par le comité de gestion.

CHAPITRE III.

Compétence et fonctionnement du comité de gestion.

SECTION I.

COMPÉTENCE DU COMITÉ DE GESTION.

Art. 13.

Sous réserve des dispositions de la loi du 16 mars 1954, relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, le comité de gestion dispose de tous les pouvoirs nécessaires à l'administration de l'organisme.

Art. 14.

Il peut soumettre au Ministre de l'Emploi et du Travail ou au Ministre de la Prévoyance Sociale des propositions de modification aux lois ou arrêtés qu'il est chargé d'appliquer. Si une proposition n'a pas recueilli l'unanimité, le rapport au Ministre expose les différents avis exprimés.

Le comité de gestion peut aussi adresser au Ministre de l'Emploi et du Travail ou au Ministre de la Prévoyance Sociale des avis sur toutes propositions de loi ou sur tous amendements concernant la législation que le comité est chargé d'appliquer et dont le Parlement est saisi.

Art. 15.

Sauf en cas d'urgence, le Ministre de l'Emploi et du Travail ou le Ministre de la Prévoyance Sociale soumet à l'avis du comité de gestion tout avant-projet de loi ou projet d'arrêté organique ou réglementaire, tendant à modifier la législation ou réglementation que l'organisme est chargé d'appliquer ou concernant le cadre du personnel et la structure de l'organisme.

Le comité de gestion donne son avis dans le délai d'un mois. A la demande du Ministre, ce délai peut être réduit à dix jours francs.

Si le Ministre invoque l'urgence, il en informe le président du comité de gestion.

Art. 16.

Les articles 14 et 15 ne sont pas applicables au comité de gestion de la Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité, sauf en ce qui concerne le cadre du personnel.

Art. 17.

Het beheerscomité is ertoe gehouden aan de Minister het financieringsplan te geven van elke wijziging, die het voorstelt in de bestaande wetgeving en die bijkomende financiële lasten ten gevolge heeft.

Art. 18.

Met uitzondering van de persoon belast met het dagelijks beheer en eventueel van zijn adjunct, wordt het personeel door het beheerscomité benoemd, bevorderd en ontslagen, overeenkomstig de regelen van het statuut van het personeel.

Bij de benoeming van het personeel wordt, zoals bepaald in artikel 9, § 4, van de wet van 28 juni 1932 betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken, een passend evenwicht in acht genomen bij het vaststellen van het getal der betrekkingen welke voor de kandidaten van elke taalgroep worden voorbehouden.

AFDELING II.
WERKWIJZE.

Art. 19.

Het beheerscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat inzonderheid :

1° de regelen stelt in verband met de bijeenroeping van het beheerscomité op verzoek van de Minister of van zijn afgevaardigde, van de voorzitter, van de persoon belast met het dagelijks beheer van de instelling of van twee leden;

2° de regelen stelt in verband met het voorzitterschap van het beheerscomité, bij afwezigheid of belet van de voorzitter;

3° de regelen stelt in verband met het herstel van de pariteit, wanneer de leden, die respectievelijk de werkgevers- en de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, bij de stemming niet in gelijk aantal aanwezig zijn. In dit geval zal het jongste lid of zullen de jongste leden van de boven-tallige partij zich onthouden. In de bij artikel 4 bedoelde instellingen dient de pariteit niet te worden hersteld;

4° de aanwezigheid voorschrijft van minstens de helft van de vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties en van de werknemersorganisaties en eventueel van de vertegenwoordigers van de bij artikel 4 beoogde organisaties, om op geldige wijze te beraadslagen en te beslissen alsmede de wijze van de stemming in het beheerscomité;

5° vaststelt welke handelingen van dagelijks beheer zijn;

6° bepaalt welke betrekkingen tussen het beheerscomité en de technische comité's dienen te worden tot stand gebracht, onder meer de eventuele vertegenwoordiging van deze laatsten op de vergaderingen van het beheerscomité, evenals de vertegenwoordiging van het beheerscomité op de vergaderingen van de technische comité's;

7° regelen stelt die de technische comité's in acht nemen bij de uitoefening van hun bevoegdheden;

8° bepaalt onder welke voorwaarden het beheerscomité voor het onderzoek van speciale vraagstukken een beroep op bijzonder bevoegde personen kan doen;

9° voor de leden van het beheerscomité de mogelijkheid openlaat om zich te laten bijstaan door technische raadgevers.

Art. 17.

Le comité de gestion est tenu de donner au Ministre le plan de financement de toute modification qu'il propose à la législation en vigueur et qui entraîne des charges financières supplémentaires.

Art. 18.

A l'exception de la personne chargée de la gestion journalière et, le cas échéant, de son adjoint, le personnel est nommé, promu et révoqué par le comité de gestion, conformément aux règles du statut du personnel.

Dans la nomination du personnel il est observé un juste équilibre dans le nombre d'emplois réservés aux candidats de chaque groupe linguistique, ainsi qu'il est prévu à l'article 9, § 4, de la loi du 28 juin 1932, relative à l'emploi des langues en matière administrative.

SECTION II.
FONCTIONNEMENT.

Art. 19.

Le comité de gestion fixe son règlement d'ordre intérieur qui prévoit notamment :

1° les règles concernant la convocation du comité de gestion à la demande du Ministre ou de son représentant, du président, de la personne chargée de la gestion de l'organisme ou de deux membres;

2° les règles relatives à la présidence du comité de gestion, en cas d'absence ou d'empêchement du président;

3° les règles concernant le rétablissement de la parité lorsque les membres représentant respectivement les organisations d'employeurs et les organisations de travailleurs ne sont pas présents en nombre égal au moment du vote. Dans ce cas le ou les plus jeunes membres de la partie en surnombre sont tenus de s'abstenir. Dans les organismes visés à l'article 4 il n'y a pas lieu de rétablir la parité;

4° la présence d'au moins la moitié des représentants des organisations d'employeurs et des représentants des organisations de travailleurs et éventuellement des représentants des organisations visées à l'article 4 pour délibérer valablement ainsi que les modalités de vote au sein du comité de gestion;

5° la détermination des actes de gestion journalière;

6° les relations à établir entre le comité de gestion et les comités techniques, notamment la représentation éventuelle de ces derniers aux séances du comité de gestion, ainsi que la représentation du comité de gestion aux séances des comités techniques;

7° les modalités d'exercice des attributions des comités techniques;

8° les conditions dans lesquelles le comité de gestion peut faire appel à des personnes spécialement compétentes pour l'examen de questions particulières;

9° la possibilité pour les membres du comité de gestion de se faire assister par des techniciens.

Art. 20.

Het beheerscomité wijst onder de leden van het personeel van de instelling de persoon aan die het sekretariaat van het comité waarneemt.

Art. 21.

De bevoegdheid welke deze wet aan het beheerscomité opdraagt, wordt uitgeoefend door de Minister onder wie de instelling ressorteert :

1° indien de werkgeversorganisaties, de werknemersorganisaties of de in artikel 4 bedoelde organisaties, ofschoon daarom verzocht, geen kandidatenlijsten voordragen voor de samenstelling van het beheerscomité;

2° indien het beheerscomité, ofschoon regelmatig bijeengeroepen, onmogelijk zitting kan houden wegens ongewettigde afwezigheid van de meerderheid hetzij der leden die de werkgevers hetzij der leden die de werknemers vertegenwoordigen of eventueel van de leden die de in artikel 4 bedoelde organisaties vertegenwoordigen;

3° indien de voorzitter bij een stemming vaststelt dat er geen meerderheid is in het beheerscomité.

Wanneer het comité in gebreke blijft een maatregel te nemen of een handeling te verrichten die door de wet of de verordeningen wordt voorgeschreven, kan de Minister in de plaats van het comité optreden na het verzocht te hebben binnen acht dagen de vereiste maatregelen of handelingen te nemen of te verrichten.

Art. 22.

De Koning bepaalt de aan de voorzitters en leden van het beheerscomité en van de technische comité's toe te kennen vergoedingen. Deze vergoedingen zijn ten laste van de instelling die deze personen beheren.

HOOFDSTUK IV.

Algemene bepalingen.

Art. 23.

Op de artikelen 1 tot 6 en 21 na, treden de bepalingen van deze wet voor ieder van de in het eerste artikel genoemde instellingen in werking op de door de Koning te bepalen datum.

De Koning kan in de wets- en verordeningsbepalingen tot vaststelling van het statuut der aan deze wet onderworpen instellingen de nodige wijzigingen aanbrengen om ze met deze wet te doen overeenstemmen en om eenheid in de terminologie te verzekeren. Hij stelt in een uitdrukkelijke bepaling de opheffingen vast die het gevolg zijn van deze wet.

Art. 20.

Le comité de gestion désigne parmi les membres du personnel de l'organisme la personne chargée du secrétariat du comité.

Art. 21.

Le Ministre dont l'organisme relève exerce les pouvoirs attribués par la présente loi au comité de gestion :

1° si les organisations d'employeurs, les organisations de travailleurs ou les organisations visées à l'article 4 s'abstiennent, lorsqu'elles y sont invitées, de présenter des listes de candidats pour la constitution du comité de gestion;

2° si, nonobstant convocation régulière, le comité de gestion est mis dans l'impossibilité de fonctionner par l'absence non justifiée de la majorité soit des membres représentant les employeurs, soit des membres représentant les travailleurs ou éventuellement des membres représentant les organisations visées à l'article 4;

3° si le président constate lors d'un vote qu'aucune majorité ne se fait au sein du comité de gestion.

Lorsque le comité est en défaut de prendre une mesure ou d'accomplir un acte prescrit par la loi ou les règlements, le Ministre peut se substituer à lui après l'avoir invité à prendre dans les huit jours les mesures ou à accomplir les actes nécessaires.

Art. 22.

Le Roi fixe les indemnités à allouer aux présidents et membres du comité de gestion et des comités techniques. Ces indemnités sont à charge de l'organisme qu'ils gèrent.

CHAPITRE IV.

Dispositions générales.

Art. 23.

Les dispositions de la présente loi, à l'exception des articles 1 à 6 et 21, entrent en vigueur, pour chacun des organismes visés à l'article premier, aux dates qui seront fixées par le Roi.

Le Roi peut apporter aux dispositions légales et réglementaires fixant le statut des organismes soumis à la présente loi, les modifications nécessaires pour les mettre en concordance avec la présente loi et en vue d'assurer une terminologie uniforme. Il constate par une disposition expresse les abrogations qui résultent de la présente loi.

B I J L A G E .

ADVIES N° 51.

Bekommerd om aan het beheer van sommige aangelegenheden van openbaar nut meer soepelheid te geven dan de Staatsadministraties hebben, heeft de wetgever naast deze Administraties min of meer zelfstandige organismen ad hoc opgericht. Deze « parastatale » organismen kregen statuten, waarvan de verscheidenheid verantwoord wordt door de bijzondere aard van hun respectieve functies, doch in zekere mate ook het gevolg is van omstandigheden, welke aan de oorsprong van elk hunner liggen.

Er zijn maatregelen tot eenmaking nodig. De wetgever heeft er reeds enige genomen in verband met de controle, die de Regering noodzakelijkerwijze over hen moet uitoefenen, daar ten slotte zij alleen tegenover het Parlement voor hun werking verantwoordelijk is. Deze maatregelen hebben het voorwerp uitgemaakt van de wet van 16 maart 1954 op de controle van sommige organismen van openbaar nut. De wet slaat in feite op negenenvertig organismen. Men vindt er zeer uiteenlopende instellingen als de Regie der Belgisch Rijkskool- en Vriesdiensten, de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid en de verschillende organismen waaronder deze laatste de geïnde bijdragen verdeelt, de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, enz.

Het valt licht te begrijpen dat de wetgever, hoezeer hij ook wenste eenheid te brengen, genoodzaakt was uit hoofde van die verscheidenheid, zelfs inzake controle, sommige verschillen te laten bestaan. De wet van 16 maart 1954 verdeelt inderdaad de negenenvertig bedoelde instellingen in 4 categorieën en de over hen uitgeoefende controle is omgekeerd evenredig aan hun graad van zelfstandigheid.

Dit ontwerp heeft niet tot doel de bij voornoemde wet ingestelde regels te wijzigen. Het wil slechts een nieuwe stap zetten naar de eenmaking van het statuut « van zelfstandigheid onder controle » dat sommige parastatale instellingen thans kennen, wier functies elkaar zo dicht benaderen, dat talrijke verschillen in hun statuut moeilijk te verantwoorden zijn. Het gaat hier daadwerkelijk om organismen, welke belast zijn met het beheer van de instellingen voor Maatschappelijke Zekerheid, die van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg afhangen.

Deze organismen hebben als tweede gemeenschappelijke trek dat zij hun inkomsten, hetzij uitsluitend, hetzij hoofdzakelijk, hetzij tenminste voor een zeer belangrijk deel putten uit de bijdragen, welke op het loon van de werknemers worden afgehouden of aan de ondernemingen worden opgelegd.

Deze gemeenschappelijke trekken hebben voor gevolg, dat deze organismen onder de controle van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en dikwijls ook onder deze van de Minister van Financiën beheerd worden door comités, die, hetzij hoofdzakelijk, hetzij steeds ten minste voor een groot gedeelte, zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de ondernemingshoofden en van de werknemers. Dat noemt men: paritair beheer.

Welke dienen de respectieve bevoegdheden te zijn en van de Paritaire Comité's die met het beheer, en van de Ministers, die met de controle zijn belast? Dit vraagstuk wordt thans opgelost door formules, welke ten eerste van instelling tot instelling verschillen. Sommige verschillen vinden zonder twiifel hun verklaring in de eigen aard van de betrokken functies. Rust- of overlevingspensioenen beheren, gezinsvergoedingen verlenen, werkloosheidsvergoedingen toekennen, zorgen voor de tewerkstelling van de arbeiders in functies welke aan hun geschiktheid beantwoorden, ziekte- en invaliditeitsvergoedingen toekennen en aan de zieken de middelen ter hand stellen om hun gezondheid en hun arbeidscapaciteit te herstellen, verlofgeld toekennen, zijn functies met bijzondere kenmerken, waarmede onvermijdelijk dient rekening gehouden, doch eveneens met gemeenschappelijke kenmerken die het mogelijk maken hen op een meer eenvormige wijze te organiseren, dan thans het geval is.

Het principe van een paritaire medewerking van de loonarbeiders en de ondernemingshoofden aan het beheer van de nationale instellingen voor maatschappelijke zekerheid werd op definitieve wijze in onze wetgeving gevestigd. Thans dient men de toepassingsmodaliteiten er van bij de wet te verduidelijken.

In het « Ontwerp van akkoord van sociale solidariteit » dat clandestien onder de vijandelijke bezetting tot stand kwam, komt op elke bladzijde de wil van een paritaire samenwerking tot uiting. Die wil wordt er op bondige wijze, onder volgende bewoordingen samengevat: « De representatieve organisaties van ondernemingshoofden en de repre-

A N N E X E .

AVIS N° 51.

Le souci de donner à la gestion de certaines affaires d'intérêt public plus de souplesse que n'en ont les Administrations de l'Etat, a conduit le législateur à instituer à côté de ces Administrations des organismes ad hoc plus ou moins autonomes. Ces organismes « parastataux » ont été dotés de statuts dont la diversité se justifie par la nature particulière de leurs fonctions respectives, mais tient aussi, pour une certaine part, à des contingences propres aux origines de chacune d'elles.

Des mesures d'unification s'imposent. Le législateur en a déjà pris quelques-unes sur le plan du contrôle que doit nécessairement exercer sur les parastataux le Gouvernement, en fin de compte seul responsable de leur fonctionnement devant le Parlement. Ces mesures ont fait l'objet de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. Les organismes que vise effectivement la loi sont au nombre de quarante-neuf. On y trouve des établissements aussi divers que la Régie des Services frigorifiques de l'Etat, l'Office National de Sécurité Sociale et les divers organismes entre lesquels celui-ci répartit les cotisations perçues, la Société Nationale des Chemins de Fer belges, la Société Nationale des Habitations à bon marché, la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, etc.

On conçoit qu'une telle diversité ait imposé au législateur, quel que fût son désir d'unification, le maintien de certaines distinctions même en matière de contrôle. La loi du 16 mars 1954 a en effet réparti les quarante-neuf institutions visées, en quatre catégories pour chacune desquelles le contrôle prévu prévoit des formes plus ou moins strictes, en raison inverse du degré d'autonomie desdites institutions.

Le présent projet ne tend pas à modifier les règles instituées par cette loi. Il a pour objet de faire un nouveau pas vers l'unification du statut « d'autonomie sous contrôle » que possèdent actuellement certains organismes parastataux dont les fonctions sont si voisines qu'il n'est guère possible de justifier maintes différences que l'on relève encore dans leur statut. Il s'agit effectivement des organismes chargés d'administrer les institutions de sécurité sociale relevant du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Ces organismes ont comme autre trait commun de tirer leurs ressources, soit exclusivement, soit principalement, soit au moins pour une part très importante, de cotisations prélevées sur les salaires des travailleurs ou imposées aux entreprises.

De ces traits communs, il est résulté que ces organismes sont gérés, sous le contrôle du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, et souvent aussi sous celui du Ministre des Finances, par des comités qui sont composés, soit principalement, soit toujours au moins pour une part importante, de représentants des chefs d'entreprise et des travailleurs. C'est ce qu'il est convenu d'appeler la gestion paritaire.

Quelles doivent être les attributions respectives des Comités paritaires chargés de la gestion et des Ministres chargés du contrôle? Ce problème se trouve à présent résolu par des formules qui varient sensiblement d'une institution à l'autre. Certaines de ces différences sont sans doute justifiées par la nature propre des fonctions en cause. Administrer des pensions de vieillesse ou de survie, attribuer des allocations familiales, allouer des indemnités de chômage et organiser le placement des travailleurs dans des emplois qui correspondent à leurs aptitudes, accorder des indemnités de maladie ou d'invalidité et assurer aux malades les moyens de recouvrer la santé et une capacité de travail, allouer des pécules de vacances, sont des fonctions qui comportent des aspects particuliers, dont il est indispensable de tenir compte, mais aussi bien, des aspects communs qui permettent de les organiser de façon plus uniforme que ce n'est actuellement le cas.

Le principe d'une collaboration paritaire des travailleurs salariés et des chefs d'entreprise à la gestion des institutions nationales de sécurité sociale a été consacré de façon définitive dans notre législation. Il s'agit à présent d'en faire préciser par une loi, les modalités d'application.

Dans le « Projet d'accord de solidarité sociale » négocié clandestinement sous l'occupation ennemie, la volonté d'une collaboration paritaire se manifeste à chaque pas et s'exprime finalement de façon synthétique dans les termes suivants: « Les organisations représentatives de chefs d'entreprise et les organisations représentatives de travailleurs demande-

representatieve organisaties van werknemers zullen er op staan op paritaire wijze vertegenwoordigd te zijn in al de adviserende of uitvoerende raden, welke bij de openbare machten zijn ingesteld voor het behandelen van vraagstukken in verband met de arbeid en de sociale verzorging, voor de vraagstukken in verband met het onderwijs en de volksgezondheid, voor de economische vraagstukken en andere, die in het leven van de werknemers en de activiteit van de ondernemingen aanbelangen. Hun vertegenwoordigers in deze verschillende raden zoals een Nationale Arbeidsraad, een Nationale Raad voor Sociale Voorzorg, een Nationale Raad voor het Bedrijfsleven, een Nationale Raad voor de Volksgezondheid, een Nationale Raad voor Onderwijs en Cultuur zullen aangeduid worden op voordracht van de interprofessionele organisaties, die als representatief voor het ganse land zijn erkend ».

Als een natuurlijk gevolg heeft de besluitwet van 28 december 1944 op de maatschappelijke zekerheid der loonarbeiders deze aldus tot uiting gekomen gemeenschappelijke wil voor de eerste maal bevestigd. En het Verslag van de Regent vatte voor één van de takken van de bij de besluitwet opgerichte maatschappelijke zekerheid een leidende idee, die evengoed op het geheel van het stelsel toepasselijk was, onder volgende bewoordingen samen: « Schikkingen zullen getroffen worden om deze diensten te laten beheren door Paritaire Comité's van werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers en om de verzekerden zelf bij het beheer van deze diensten te betrekken. Men zal zich verzetten tegen elk bureaucratisch overwicht. Men zal angstvallig de factoren van vooruitgang vrijwaren, die besloten liggen in de deelneming van de belanghebbenden van een sociale instelling aan haar administratie, zelfs wanneer deze instelling een verplichtend karakter draagt; met andere woorden men zal categoriek elke etatistische opvatting weren ».

Nadien is het door opeenvolgende besluiten, en niet steeds in dezelfde mate, dat deze opvatting voor de verschillende sectoren der maatschappelijke zekerheid tot uiting kwam.

Wanneer er sprake van was tot een herziening van het ganse stelsel der maatschappelijke zekerheid over te gaan, werd de noodzakelijkheid van een zelfstandig paritair beheer herhaalde malen en op klare wijze bevestigd. Het is zonder twijfel niet van elk belang ontbloeit in herinnering te brengen, dat de twee verslagen van de Rijkscommissarissen voor de maatschappelijke zekerheid, die in december 1950 aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg werden overgemaakt, beiden de nadruk legden op het gevaar van een rechtstreekse greep van de Staat op de instellingen voor de maatschappelijke zekerheid: deze laatste moet bestuurd worden door zelfstandige organismen, die rechtspersoonlijkheid hebben en paritair beheerd worden door vertegenwoordigers van de werkgevers en van de werknemers.

Eén van de huidige hinderpalen tegen een hervorming van het ganse net der instellingen ligt in het feit, dat er in de publieke opinie tamelijk grote meningsverschillen bestaan over de na te streven doelstellingen, alsmede over de respectieve plichten en rechten van de onderworpenen en van de gerechtigden. Zulks is niet het geval wat betreft de zelfstandigheid van beheer en de controle over de openbare instellingen, die meehelpen aan de werking van de maatschappelijke zekerheid.

..

Gebruikmakend van het hem bij het eerste artikel van zijn organiek wet toegekend recht op initiatief, heeft de Raad tijdens zijn vergadering van 24 november 1955, beslist aan de Wetgevende Kamers een voorontwerp van wet op het paritair beheer van de organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorging te laten geworden. Over dit voorontwerp werd een eenparig akkoord bereikt.

De Raad heeft de gemeenschappelijke beginselen in het licht gesteld op wier grondslag de organismen, welke zich met maatschappelijke zekerheid en sociale verzorging inlaten, dienen beheerd én wat hun beheer betreft, én wat de controle betreft, welke de uitvoerende macht over hen dient uit te oefenen.

1. Het beheer van de maatschappelijke zekerheid moet verzekerd worden door zelfstandige organismen.

De betrokken organismen maken geen deel uit van de Staatsadministratie: het zijn organismen van openbaar nut en men dient hen een eigenlijk paritair beheer te geven.

De thans van kracht zijnde reglementen vertonen een groot gemis aan eenvormigheid, dat ver is van verantwoord te worden door de verscheidenheid der taken, welke aan deze instellingen worden toebedeeld.

— Naast de Beheerscomité's, die op een strikt paritaire basis zijn samengesteld, bestaan er instellingen waar, buiten de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers, nog vertegenwoordigers van uitvoeringsorganismen of vertegenwoordigers van de betrokken Ministers met beraadslagende stem zetelen.

— Er bestaat geen regel, waarbij op eenvormige wijze de voorwaarden worden vastgesteld, waaraan de werkgevers- en werknemersorganisaties moeten voldoen om kandidaturen te mogen voordragen.

ront à être représentées paritairement dans tous les conseils consultatifs ou exécutifs institués auprès des autorités publiques pour le traitement des questions de travail ou de prévoyance sociale, pour les questions d'enseignement ou de santé publique, pour les questions économiques ou toutes autres intéressant à la fois la vie des travailleurs et l'activité des entreprises. Leurs représentants dans ces divers conseils, tels qu'un Conseil National du Travail, un Conseil National de la Prévoyance Sociale, un Conseil National de l'Economie, un Conseil National de la Santé Publique, un Conseil National de l'Enseignement et de la Culture, seront désignés sur la proposition des organisations interprofessionnelles reconnues comme représentatives pour l'ensemble du pays ».

Par une filiation naturelle, l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs a donné une première consécration à la volonté commune ainsi exprimée. Et pour l'une des branches de la sécurité sociale instituée par l'arrêté-loi, le rapport au Régent précisait dans les termes suivants, une idée directrice qui s'appliquait aussi bien à l'ensemble du régime: « Les dispositions seront prises pour faire gérer ces offices par des Comités paritaires de représentants des employeurs et de représentants des travailleurs, et aussi pour intéresser les assurés eux-mêmes à l'administration des offices. On réagira contre toute prépondérance bureaucratique. On sauvegardera précieusement les facteurs de progrès qui se trouvent dans la participation des bénéficiaires d'une institution sociale à son administration, même quand cette institution a un caractère obligatoire. En d'autres termes, on s'écartera catégoriquement de toute conception étatique ».

Par la suite toutefois, c'est par des arrêtés successifs, et dans une mesure variable, que cette conception a été consacrée pour les différentes branches de la sécurité sociale.

Lorsqu'il fut question de procéder à une révision d'ensemble du régime de sécurité sociale, la nécessité d'assurer une gestion paritaire autonome fut nettement affirmée à plusieurs reprises. Il n'est sans doute pas inutile de rappeler que les deux rapports des commissaires d'Etat à la sécurité sociale, remis au mois de décembre 1950 au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, insistaient l'un et l'autre sur les dangers d'une emprise directe de l'Etat sur les institutions de la sécurité sociale: cette dernière doit être administrée par des organismes autonomes jouissant de la personnalité juridique, gérés paritairement par les représentants des employeurs et des travailleurs.

Un des principaux obstacles qui s'opposent actuellement à une réforme d'ensemble des institutions de la sécurité sociale se trouve dans le fait qu'il existe dans l'opinion publique d'assez profondes divergences de vue quant aux objectifs à poursuivre, ainsi qu'au sujet des obligations et des droits respectifs des assujettis et des bénéficiaires. Il n'en est pas de même en ce qui concerne l'autonomie de gestion et le contrôle des institutions publiques qui concourent au fonctionnement de la sécurité sociale.

..

Usant du droit d'initiative qui lui est reconnu par l'article premier de sa loi organique, le Conseil National du Travail a décidé unanimement, en sa séance du 24 novembre 1955, d'adresser aux Chambres législatives, un avant-projet de loi sur la gestion paritaire des organismes de sécurité sociale et de prévoyance sociale. Un accord unanime s'est réalisé sur les termes de cet avant-projet.

Le Conseil a dégagé les principes communs, sur la base desquels doivent être administrés les organismes s'occupant de sécurité sociale et de prévoyance sociale quant à leur gestion et quant au contrôle à exercer sur cette gestion par le pouvoir exécutif.

1. L'administration de la sécurité sociale doit être assurée par des organismes autonomes.

Les organismes en cause ne font pas partie de l'Administration de l'Etat: ce sont des organismes d'intérêt public auxquels il convient de garantir une gestion proprement paritaire.

Actuellement, les règlements en vigueur font apparaître un grand défaut d'uniformité, qui est loin d'être justifié par la diversité des objectifs assignés aux installations:

— A côté de Comités de gestion composés sur une base strictement paritaire, il en est où, en plus des délégués des chefs d'entreprise et des travailleurs, siègent avec voix délibérative, des représentants des organismes d'exécution ou des représentants des Ministres intéressés.

— Aucune règle ne définit de façon uniforme les conditions que doivent remplir les organisations d'employeurs et de travailleurs pour être admises à présenter des candidatures.

- Er bestaat ook geen enkele eenvormige regel in verband met de procedure tot aanduiding van de leden, noch in verband met de benoeming van de Voorzitter of de beschrijving van zijn taak.
- Zo de wettelijke bepalingen in verband met de bevoegdheden van de directeur der instellingen zeer grote gelijkenissen vertonen, bestaan er daarentegen diepgaande verschillen wat de wijze van benoeming en van vervanging betreft.
- Men verkeert in de grootste onzekerheid in verband met het statuut van het personeel en de vaststelling van het kader gebeurt op de meest verschillende manieren. De wet van 16 maart 1954 heeft enkel voorzien, dat het kader en het statuut door de Koning zullen worden vastgesteld, op voorstel van de Ministers, van wie de organismen afhangen en van de Minister, die de algemene administratie in zijn bevoegdheid heeft of, wanneer deze laatste geen gunstig advies heeft uitgebracht, op voorstel van het Begrotingscomité.
- Tot voor enige tijd werden verschillende stelsels toegepast in verband met de aanwerving en de afdanking van het personeel. Het koninklijk besluit van 22 november 1954 « betreffende de te nemen maatregelen ten einde een betere verdeling van het personeel onder de verschillende parastatale instellingen, ressorterende onder het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, alsmede een efficiënter en economischer beheer van hun diensten te verzekeren » heeft zonder twiifel eenvormigheid gebracht in het stelsel doch zulks door aan de Beheerscomité's de macht te ontnemen om beslissingen te treffen.
- De bevoegdheden van de Beheerscomité's werden tot op heden op zeer verschillende wijze vastgesteld en zulks gebeurde tot bij het verschijnen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de administratieve en financiële controle.

Een daadwerkelijk paritair beheer onderstelt eensdeels een Beheerscomité, dat uitsluitend is samengesteld uit vertegenwoordigers van de werknemers en van de ondernemingshoofden, of ten minste een Comité, waar enkel de vertegenwoordigers van de werknemers en van de ondernemingshoofden beraadslagende stem hebben en anderdeels de erkenning van effectieve bevoegdheden i.e. : niet enkel de macht om de uitvoeringsdiensten te leiden en hen alle richtlijnen te geven voor de verwezenlijking van de zending van de instelling, doch eveneens de macht financieel te beheren en een grote adviserende bevoegdheid bij de Regering en bij het Parlement, alsmede de macht om personeel aan te werven en te ontslaan.

2. De zelfstandigheid van het paritair beheer van de organismen voor maatschappelijke zekerheid is evenwel slechts denkbaar, indien zij zeer strikt aan een controle vanwege de Regering, die voor hun daden voor het Parlement verantwoordelijk is, onderworpen blijven.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel, dat het vraagstuk in verband met de controle op de parastatale instellingen door de openbare macht op degelijke manier door de wet van 16 maart 1954 werd geregeld. Deze kent aan de betrokken Ministers de macht toe alle beslissingen van de Beheerscomité's te vernietigen. Deze macht wordt uitgeoefend door tussenkomst van één of meer Regeringscommissarissen; ze nemen deel aan al de werkzaamheden van het Beheerscomité en hebben een opschortend veto-recht.

De vernietiging van een beslissing van het Beheerscomité kan verantwoord worden overeenkomstig de traditie van ons administratief recht, hetzij omdat de daad indruist tegen een wet of een besluit, hetzij omdat zij tegen het algemeen belang is.

De Nationale Arbeidsraad is evenwel van oordeel, dat de beslissing van nietigverklaring uitdrukkelijk moet verantwoord zijn.

Het is noodzakelijk gebleken er in te voorzien dat, indien de Minister zich verzet tegen een beslissing, die door een Beheerscomité werd bekrachtigd, hij de kwestie voor de Ministerraad brengt.

Wat tenslotte de financiële controle betreft, is de Nationale Arbeidsraad van oordeel, dat niet dient teruggekomen op het bij de wet van 16 maart 1954 ingevoerd stelsel; deze controle zal dus uitgeoefend worden door revisoren, die door de Uitvoerende Macht worden benoemd, en anderdeels door het Rekenhof.

ONDERZOEK DER ARTIKELN.

Eerste artikel.

De Nationale Arbeidsraad acht het niet nodig de wet onmiddellijk van toepassing te maken op al de openbare organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg, die onderworpen zijn aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige organismen van openbaar nut. Hij is van oordeel dat men zich voor het ogenblik hoofdzakelijk dient te beperken tot de organismen, die de verschillende takken van de maatschappelijke zekerheid in de technische zin van het woord beheren en uit dien hoofde een interprofessioneel karakter hebben. Het zijn :

Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid;

- Aucune règle uniforme, non plus, n'existe en ce qui concerne la procédure de désignation des membres, la nomination du président ou la définition de sa mission.
- Si les dispositions légales relatives aux attributions du directeur des établissements présentent de très grandes analogies, en revanche, en ce qui concerne le mode de nomination et de remplacement, des différences très sensibles apparaissent.
- La plus grande incertitude règne en ce qui concerne le statut du personnel, et la détermination du cadre est faite de façons diverses. La loi du 16 mars 1954 a seulement prévu que le cadre et le statut du personnel sont fixés par le Roi sur proposition des Ministres dont les organismes relèvent et du Ministre qui a l'administration générale dans ses attributions, ou, lorsque ce dernier n'a pas émis un avis favorable, sur proposition du Comité du budget.
- Jusqu'il y a peu de temps, des régimes très différents étaient appliqués en ce qui concerne l'engagement et le licenciement du personnel. L'arrêté royal du 22 novembre 1954 « relatif aux mesures à prendre en vue d'assurer une meilleure répartition du personnel entre les établissements parastatals dépendant du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale ainsi qu'une gestion plus efficace et plus économique de leurs services », a sans doute unifié le régime, mais en supprimant en ce domaine les pouvoirs de décision des Comités de gestion.
- Les attributions des Comités de gestion ont jusqu'à présent été déterminées d'une façon très variable, et il en fut de même jusqu'à la loi du 16 mars 1954 en ce qui concerne le contrôle administratif et financier.

Une gestion paritaire effective implique d'une part l'existence d'un Comité de gestion composé exclusivement de représentants des travailleurs et des chefs d'entreprise, ou du moins, d'un Comité où les délégués des travailleurs et des chefs d'entreprises ont seuls voix délibérative et d'autre part, la reconnaissance de pouvoirs effectifs, c'est-à-dire non seulement le pouvoir de diriger les services d'exécution et de leur donner toutes directives pour la réalisation de la mission de l'institution, mais encore des pouvoirs de gestion financière et un large pouvoir consultatif auprès du Gouvernement et du Parlement, ainsi que le pouvoir de nommer et de licencier les membres du personnel.

2. L'autonomie de la gestion paritaire des organismes de sécurité sociale n'est cependant concevable que s'ils restent soumis très strictement à un contrôle du Gouvernement, responsable de leurs actes devant le Parlement.

Le Conseil National du Travail estime que la question du contrôle des établissements parastatals par le pouvoir exécutif a été bien réglée par la loi du 16 mars 1954. Celle-ci reconnaît aux Ministres intéressés un pouvoir d'annulation de toutes décisions des Comités de gestion; ce pouvoir est exercé par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs commissaires du Gouvernement; ceux-ci prennent part à toutes les activités du Comité de gestion et jouissent d'un droit de veto suspensif.

L'annulation d'une décision d'un Comité de gestion peut être justifiée, conformément à la tradition de notre droit administratif, soit parce que l'acte est contraire à une loi ou un arrêté, soit parce qu'il est contraire à l'intérêt général.

Le Conseil National du Travail est toutefois d'avis que la décision d'annulation doit être expressément motivée.

Il est apparu nécessaire de prévoir qu'en cas d'opposition du Ministre à une décision confirmée par un Comité de gestion, le Ministre défère la question au Conseil des Ministres.

Enfin, quant au contrôle financier, le Conseil National du Travail est d'avis qu'il n'y a pas lieu de revenir sur le système introduit par la loi du 16 mars 1954 : ce contrôle s'exercera donc par l'intermédiaire de réviseurs nommés par le Pouvoir exécutif et d'autre part, par la Cour des Comptes.

EXAMEN DES ARTICLES.

Article premier.

Le Conseil National du Travail ne juge pas nécessaire de rendre la loi immédiatement applicable à tous les organismes publics de la sécurité sociale et de la prévoyance sociale qui sont soumis à la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. Il estime qu'il convient, quant à présent, de s'en tenir principalement aux organismes régissant les différentes branches de la sécurité sociale au sens technique du terme et qui pour cette raison, sont à caractère interprofessionnel. Ce sont :

L'Office National de Sécurité Sociale;

Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen;
 Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid;
 Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;
 Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen;
 Rijkskas voor Jaarlijks Verlof.

Aan deze zes organismen dient het « Voorzorgsfonds ten behoeve van personen, aangetast door beroepsziekten » toegevoegd.

De Raad heeft trouwens op 8 juli 1954 een advies uitgebracht waarin hij, behalve een diepgaande wijziging van het stelsel tot vergoeding van de beroepsziekten, het uitsluitend paritair beheer van het Voorzorgsfonds vooropstelde.

Daarenboven dient de wet onmiddellijk toegepast op sommige belangrijke organismen, die hetzij een beroepskarakter hebben, hetzij van één van voormelde organismen afhangen. Het zijn:

Het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers;
 De Gemeenschappelijke Kas van de Koopvaardij;
 Het Toelagenfonds voor Bedienden;
 De Nationale Kas voor Bediendenpensioenen;
 De Hulpkas van de Staat voor Gezinsvergoedingen;
 De Hulpkas voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;
 De Hulpkas voor Uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen.

Tenslotte dient de wet trapsgewijze, geheel of gedeeltelijk naargelang de gevallen, toegepast op het merendeel van de andere organismen van openbaar nut voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg, zelfs op deze met professioneel karakter voor zover de ondernemingshoofden en de loonarbeiders er bij betrokken zijn. Deze uitbreiding van het toepassingsgebied van de wet zal bij koninklijke besluiten geschieden, op advies van de Nationale Arbeidsraad of op zijn voorstel.

Art. 2.

De bij het eerste artikel bedoelde organismen moeten beheerd worden door een Beheerscomité, waarvan niet enkel de voorzitter en de leden, lie in gelijk aantal de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, deeluitmaken, doch eveneens de Regeringscommissaris(sen), wiens of wier aanstelling bij de wet van 16 maart 1954 is voorzien, en eventueel de personen, die geroepen zijn om omwille van hun technische bevoegdheden te zeten.

Enkel de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers dienen evenwel beraadslagende stem te hebben.

Wat de voorzitter betreft is deze regel verantwoord door de aard zelf van zijn verzoenende rol, die hij te spelen heeft ten overstaan van de belangen, die op het spel staan.

Wat de Regeringscommissarissen betreft, deze nemen aan het beheer verkelijk deel door hun raadgevingen aan het Beheerscomité en door het verhaal dat zij kunnen betekenen; bij de wet van 16 maart 1954 wordt hen slechts het recht toegekend met adviserende stem de vergaderingen van de beheers- en controleorganen bij te wonen (art. 9, § 3).

Wat betreft de leden die eventueel zullen geroepen worden om omwille van hun deskundige bevoegdheden te zetelen, zij kunnen of moeten inlichtingen verstrekken of hun advies geven over de kern van de vraagstukken, doch zij mogen aan de beslissing niet deelnemen.

Het gaat bijzonder om vertegenwoordigers van de landsbonden van mutualiteiten, wier medewerking voor het Beheerscomité van het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit onontbeerlijk is.

Het aantal leden van het Beheerscomité zal van organisme tot organisme verschillen, naargelang de aard en de taak van het organisme, alsmede naargelang de belangen, die op het spel staan. Dit aantal dient bij koninklijk besluit vastgesteld, op advies van de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die geroepen zijn om kandidaten voor te dragen.

Art. 3.

Men dient vertrouwen te stellen in de werkgevers- en werknemersorganisaties, dat ze voor de functie van lid van het Beheerscomité kandidaten zullen voordragen, die bekwaam zijn en het openbaar belang ter harte zullen nemen. Daarom dienen de preciese voorwaarden, waaraan de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers moeten voldoen, tot een minimum herleid n.l. Belg zijn en minstens 25 jaar oud. Het zou evenwel niet passen, dat een organisatie een kandidaat voordraagt, die deel uitmaakt van de uitvoerende macht. Het is eveneens van belang, dat de afvaardiging der ondernemingshoofden het geheel der economische sectoren vertegenwoordigt: nijverheid, landbouw, handel en ambachtswezen, zulks rekening gehouden met de bevoegdheid van het organisme in kwestie.

Wat betreft de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die het recht hebben om kandidaten voor te dragen, is het van wezenlijk belang dat deze organisaties aan volgende voorwaarde voldoen n.l. een werkelijk representatief karakter hebben.

La Caisse Nationale de Compensation pour Allocations familiales;
 L'Office National du Placement et du Chômage;
 Le Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité;
 La Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie;
 La Caisse Nationale des Vacances annuelles.

Il convient d'ajouter à ces six organismes, le « Fonds de Prévoyance en faveur des victimes des maladies professionnelles ».

Le Conseil a d'ailleurs émis, le 8 juillet 1954, un avis où il préconisait, outre une réforme profonde du régime de réparation des maladies professionnelles, la gestion exclusivement paritaire du Fonds de Prévoyance.

En outre, la loi doit être immédiatement applicable à quelques organismes importants qui sont, soit de caractère professionnel, soit subordonnés à un des organismes précités. Ce sont:

Le Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs;
 L'Office de Sécurité Sociale des Marins de la marine marchande;
 Le Fonds d'Allocations pour Employés;
 La Caisse Nationale des Pensions pour Employés;
 La Caisse Auxiliaire de Compensation pour Allocations familiales;
 La Caisse Auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité;
 La Caisse Auxiliaire de paiement des Allocations de chômage.

Enfin, la loi doit être progressivement appliquée, en tout ou en partie suivant les cas, à la plupart des autres organismes d'intérêt public de sérité sociale et de prévoyance sociale, même de caractère professionnel pour autant qu'ils intéressent les chefs d'entreprise et les travailleurs salariés. Cette extension d'application de la loi interviendra par voie d'arrêtés royaux, après consultation du Conseil National du Travail ou sur la proposition de ce dernier.

Art. 2.

Les organismes visés à l'article premier doivent être administrés par un Comité de gestion dont font partie, non seulement le président et les membres représentant en nombre égal les chefs d'entreprise et les travailleurs, mais encore le ou les commissaires du Gouvernement dont la désignation est prévue par la loi du 16 mars 1954, et éventuellement, des personnes appelées à siéger en raison de leur compétence technique.

Cependant, il ne convient d'accorder voix délibérative qu'aux seuls délégués des chefs d'entreprise et des travailleurs.

Cette règle se justifie en ce qui concerne le président par la nature même de son rôle de conciliateur des intérêts en présence.

Quant aux commissaires du Gouvernement, ils participent réellement à la gestion par les conseils donnés au Comité de gestion et les recours qu'ils peuvent exercer; la loi du 16 mars 1954 ne leur reconnaît cependant que le droit d'assister avec voix consultative aux réunions des organes d'administration et de contrôle (art. 9, § 3).

Quant aux membres éventuellement appelés à siéger en raison de leur compétence technique, ils peuvent ou doivent apporter des éléments d'information et donner des avis sur le fond des problèmes, mais non participer à la décision.

Il s'agit en particulier des représentants des unions nationales de fédérations de mutualités dont le concours est indispensable à l'organe de gestion du Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité.

Le nombre des membres du Comité de gestion pourra varier d'un organisme à l'autre, suivant la nature et la mission des organismes, ainsi que selon les intérêts en présence. Il convient que ce nombre soit fixé par arrêté royal après consultation des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs appelées à présenter des candidats.

Art. 3.

Il faut faire confiance aux organisations patronales et syndicales pour qu'elles présentent aux fonctions de membres du Comité de gestion, des candidats compétents et dévoués au bien public. C'est pourquoi, il convient de réduire au minimum les conditions précises auxquelles doivent satisfaire les délégués de chefs d'entreprise et de travailleurs, à savoir, être belges et âgés de 25 ans au moins. Cependant, il ne conviendrait pas qu'une organisation présente un candidat appartenant à l'exécutif. Il importe également que la délégation des chefs d'entreprise représente l'ensemble des secteurs économiques intéressés: industrie, agriculture, commerce et artisanat, en tenant compte de la compétence de l'organisme en cause.

Quant aux organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs habilitées à présenter des candidats, il est essentiel qu'elles remplissent la condition consistant à avoir un caractère réellement représentatif.

Er dient volgend onderscheid gemaakt :

Wat de organismen met interprofessioneel karakter betreft : sinds 1944 werd het begrip « meest representatieve organisatie van werknemers » over het algemeen bepaald door de aanduiding van een minimum aantal leden. Dit aantal is naargelang de gevallen evenwel grondig gewijzigd. De Nationale Arbeidsraad stelt voor zich aan 100 000 te houden, met dien verstande evenwel dat het om leden moet gaan, die onder de maatschappelijke zekerheid vallen.

Deze laatste voorwaarde wordt verantwoord door het object zelf van de wet nl. het beheer en de controle van de organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg. Een organisatie, die zelfs betrekkelijk machtig zou zijn, doch wiens leden hoofdzakelijk zouden bestaan uit werknemers, die niet aan de maatschappelijke zekerheid onderworpen zijn (agenten uit Staatsdiensten, van de spoorwegen, enz.) zou nog geen bewijs leveren belang te hebben bij een goed beheer van de maatschappelijke zekerheid.

Wat de organismen met professioneel karakter betreft : de laatste alinea van artikel 3 heeft betrekking op het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, de Gemeenschappelijke Kas van de Koopvaardij evenals de andere organismen met professioneel karakter, welke krachtens het eerste artikel, laatste alinea, aan deze wet kunnen onderworpen worden.

De leden van de Beheerscomité's van deze organismen zullen door de Koning benoemd worden op voordracht van de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die vertegenwoordigd zijn in de Nationale Paritaire Comité's, welke aan deze bedrijfstakken beantwoorden (Nationale Gemengde Mijncommissie voor het Nationaal Fonds voor Mijnwerkerspensioenen, enz.).

Art. 4.

De bepalingen van dit artikel werden overgenomen uit de wettelijke teksten op tal van organismen van openbaar nut.

De organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers moeten op elk ogenblik de op hun voordracht benoemde leden kunnen vervangen, met dien verstande dat hun ontslag ambtshalve het voorwerp van een koninklijk besluit moet uitmaken.

Hierdoor geeft men toe, dat het noodzakelijk is dat de werkgevers en werknemersorganisaties op duurzame en innige wijze tot het beheer van de maatschappelijke zekerheid bijdragen.

Het spreekt vanzelf dat deze organisaties met buitengewone gematigdheid van deze bevoegdheid gebruik zullen maken, indien zij de doeltreffendheid van deze beheerscomité's en de duurzaamheid van hun werking niet in het gedrang willen brengen.

Art. 5.

In principe dienen voor de leden van het Beheerscomité geen plaatsvervangers benoemd. De ondervinding heeft inderdaad geleerd, dat de plaatsvervangers, over het algemeen niet bij machte zijn bij te dragen wat men van een beheerder mag verwachten, omdat zij slechts occasioneel de vergaderingen van deze comité's bijwonen.

Er dienen evenwel plaatsvervangers benoemd, daar de mogelijke afwezigheid van sommige werkende leden, aangezien hun aantal beperkt is (acht of minder), de werkzaamheden van het comité zou kunnen lam leggen. In dit geval zal het aantal plaatsvervangende mandaten op de helft van het aantal effectieve mandaten gebracht worden en elke vertegenwoordigde organisatie zal recht hebben op ten minste één plaatsvervanger.

Art. 6.

Wat de voorzitter van het Beheerscomité betreft, deze moet onafhankelijk staan, eensdeels tegenover de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers en anderdeels tegenover de Ministers, die de werkzaamheden van het organisme controleren.

a) *Onafhankelijkheid tegenover de organisaties :* de voorzitter dient inderdaad een verzoenende rol te spelen en te trachten de verschillende standpunten nader tot elkaar te brengen. Indien het Beheerscomité evenwel eenparig voor het voorzitterschap een kandidaat voordraagt, die tot een organisatie behoort, zal hij nochtans mogen benoemd worden.

b) *Onafhankelijkheid tegenover de betrokken Minister of Ministers :* de vertegenwoordiging van de Ministers bij de Beheerscomité's is blijkbaar genoegzaam verzekerd door de commissarissen, die hun adviezen mogen geven en het hen bij de wet van 16 maart 1954 toegekend recht op beroep mogen uitoefenen. Door zijn onafhankelijkheid ten overstaan van de uitvoerende macht zal de voorzitter de door de wetgever gewilde zelfstandigheid van beheer helpen vrijwaren.

Er dient verduidelijkt, dat de universiteitsprofessoren niet mogen beschouwd worden als staande onder het hiërarchisch gezag van een Minister.

Il importe de faire la distinction suivante :

En ce qui concerne les organismes à caractère interprofessionnel : depuis 1944, la notion d'« organisations les plus représentatives des travailleurs » a généralement été précisée par la détermination d'un nombre minimum de membres; mais ce nombre a varié considérablement selon les cas. Le Conseil National du Travail propose de s'en tenir au nombre de 100 000 en précisant qu'il doit s'agir de membres assujettis à la sécurité sociale.

Cette dernière condition est justifiée par l'objet même de la loi, à savoir, la gestion et le contrôle des organismes de sécurité sociale et de prévoyance sociale. Une organisation, même relativement puissante mais qui trouverait ses adhérents principalement parmi les travailleurs non bénéficiaires de la sécurité sociale (agents des services publics, des chemins de fer, etc.) ne justifierait en effet pas d'un intérêt suffisant à la bonne administration de la sécurité sociale.

En ce qui concerne les organismes à caractère professionnel : le dernier alinéa de l'article 3 concerne le Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs, l'Office de Sécurité Sociale des Marins de la marine marchande, ainsi que les autres organismes à caractère professionnel qui pourront être assujettis à la présente loi, en application de l'article premier, dernier alinéa.

Les membres des Comités de gestion de ces organismes seront nommés par le Roi sur proposition des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs représentées aux commissions paritaires nationales correspondant à cette branche d'activité professionnelle (Commission Nationale mixte des Mines pour le Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs, etc.).

Art. 4.

Les dispositions de cet article sont reprises des textes légaux relatifs à plusieurs organismes d'intérêt public.

Il faut permettre aux organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs de provoquer à tout moment le remplacement de membres nommés sur leur proposition, étant entendu que leur démission d'office doit faire l'objet d'un arrêté royal.

On reconnaît ainsi la nécessité d'une contribution constante et étroite des organisations patronales et syndicales à la gestion de la sécurité sociale.

Il va de soi que ces organisations useront de cette faculté avec une extrême modération si elles ne veulent pas compromettre l'efficacité des Comités de gestion et la continuité de leur action.

Art. 5.

En principe, il ne doit pas être nommé de suppléants aux membres du Comité de gestion. L'expérience a en effet révélé qu'en raison du caractère occasionnel de leur présence aux réunions de ces Comités, les suppléants ne sont généralement pas en mesure d'apporter la contribution que l'on est en droit d'attendre de gestionnaires.

Cependant, il y a lieu de nommer des suppléants lorsque, le nombre d'effectifs étant réduit (huit ou moins), l'absence toujours possible de quelques-uns d'entr'eux risque de paralyser les travaux du Comité. Dans ce cas, le nombre de mandats de suppléants sera égal à la moitié du nombre de mandats d'effectifs et chaque organisation représentée aura droit à un suppléant au moins.

Art. 6.

En ce qui concerne le président du Comité de gestion, il faut garantir son indépendance, d'une part à l'égard des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs, d'autre part, à l'égard du ou des Ministres qui exercent le contrôle sur l'activité de l'organisme.

a) *Indépendance à l'égard des organisations :* en effet, le président doit jouer souvent un rôle de conciliateur cherchant à rapprocher les points de vue divergents. Cependant, si le Comité de gestion unanime propose à la présidence un candidat appartenant à une organisation, ce dernier pourra être nommé.

b) *Indépendance à l'égard du ou des Ministres intéressés :* il apparaît que la représentation des Ministres est suffisamment assurée auprès des Comités de gestion par les commissaires qui peuvent donner leurs avis et exercer le droit de recours prévu par la loi du 16 mars 1954. Par son indépendance à l'égard de l'exécutif, le président contribuera à garantir l'autonomie de gestion voulue par le législateur.

Il convient de préciser que les professeurs d'université ne peuvent être considérés comme se trouvant sous l'autorité hiérarchique d'un Ministre.

Het ware daarenboven wenselijk dat de voorzitter de beide landstalen begrijpt.

Art. 7.

Men dient zich te houden aan de regel, die tot op heden over het algemeen werd toegepast n.l. de benoeming van de voorzitter van het Beheerscomité bij koninklijk besluit. Het Beheerscomité dient evenwel het initiatief bij de aanduiding te hebben.

Indien dit laatste een eenparig voorstel doet, zal de benoeming gebeuren op conform advies van het Comité. Bij gebrek aan eenparigheid zal het Comité een lijst van meerdere kandidaten voorleggen en de Minister zal de verantwoordelijkheid van keuze hebben.

Art. 8.

Het mandaat van de voorzitter bedraagt zes jaar. Indien de functies van de voorzitter van een Beheerscomité een einde nemen vóór de normale datum, waarop het mandaat verstrijkt, oefent de nieuwe voorzitter zijn bevoegdheden uit voor een periode van zes jaar.

Art. 9.

De personen, die omwille van hun technische bevoegdheid krachtens onderhavig artikel 11 uitgenodigd worden, zullen eveneens bij koninklijk besluit voor een periode van zes jaar benoemd worden. De benoemingen zullen gebeuren op voordracht van het betrokken Beheerscomité. Het Beheerscomité moet eveneens op elk ogenblik de vervanging van één van deze personen kunnen voorstellen.

Worden bij dit artikel meer speciaal bedoeld, de vertegenwoordigers van de landsbonden van verbonden mutualiteiten, die aan het Beheersorgaan van het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte-Invaliditeit een onmisbare hulp onder technisch oogpunt bieden.

Art. 11.

De Beheerscomité's moeten regelmatig beroep kunnen doen op de adviserende medewerking van bevoegde personen op technisch gebied, alsmede op vertegenwoordigers van de verenigingen, die bij de werking van de sociale verzekeringen betrokken zijn.

Deze regelmatige technische hulp aan de werkzaamheden van de Beheerscomité's kan tweërlei zijn :

1° Rechtstreekse deelneming van de techniciers aan de werkzaamheden van de Comité's. Zulks wordt in de artikelen 2 en 9 vooropgesteld. Volgens artikel 2 zijn de personen, die regelmatig geraadpleegd worden bestendige leden van de Beheerscomité's, doch zij hebben geen beraadslagende stem.

2° De oprichting buiten het Beheerscomité van een of meerdere Technische Comité's. Zulks wordt in artikel 11 vooropgesteld. Deze Technische Comité's zullen in het kader van het organisme werken en zij zullen de Beheerscomité's op hun verzoek of uit eigen beweging voorlichten over vraagstukken van overwegend technisch belang.

Dergelijk Technisch Comité werkt onder meer bij het Rijksfonds voor Ziekte en Invaliditeit en biedt aan het beheersorgaan van deze instelling een zeer nuttige hulp.

Ten einde het maximum aan soepelheid te verzekeren, dient aan het Beheerscomité de zorg gelaten in zijn huishoudelijk reglement de regels vast te stellen, betreffende de verhoudingen tussen het Beheerscomité en het of de Technische Comité's.

Art. 12.

Het Beheerscomité moet zich uitspreken over de lijst van organisaties, die gemachtigd zijn in de bij toepassing van artikel 11 opgerichte Technische Comité's vertegenwoordigd te zijn. Deze organisaties alsmede hun afgevaardigden zullen bij koninklijk besluit aangeduid worden.

De organisaties zullen te dien einde hun kandidatenlijsten aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg overleggen. Het Beheerscomité kan tot de vertegenwoordiging niet alleen de organisaties van beroepen toelaten, die bij de werking van de sociale verzekeringen betrokken zijn (geneesheren, apothekers, enz.) doch eveneens de bijzonderste groeperingen, die opgericht zijn om de morele en materiële belangen van de sociale verzekerden te verdedigen.

Art. 13.

Het Beheerscomité moet het initiatief hebben bij de aanduiding van de persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is (directeur, directeur-generaal of algemeen-beheerden) en van zijn adjunct.

De plus, il est souhaitable que le président comprenne les deux langues nationales.

Art. 7.

Il convient de s'en tenir à la règle généralement appliquée jusqu'à ce jour, de la nomination du président du Comité de gestion par arrêté royal. Cependant, l'initiative de la désignation doit appartenir au Comité de gestion.

Si ce dernier fait une proposition unanime, la nomination aura lieu sur avis conforme du Comité. A défaut d'unanimité, le Comité présentera une liste de plusieurs candidats et le Ministre aura la responsabilité du choix.

Art. 8.

Le mandat du président est d'une durée de six ans. Si les fonctions du président d'un Comité de gestion prennent fin avant la date normale d'expiration du mandat, le nouveau président exerce ses attributions pour une durée de six ans.

Art. 9.

Les personnes appelées à siéger en raison de leur compétence technique en application de l'article 11 ci-après sont également nommées par arrêté royal pour une durée de six ans. Les nominations se font sur la proposition du Comité de gestion intéressé. Il faut aussi permettre au Comité de gestion de proposer à tout moment le remplacement d'une de ces personnes.

Sont visés plus particulièrement dans cet article, les représentants des unions nationales de fédérations de mutualités qui apportent à l'organisme de gestion du Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité un concours indispensable au point de vue technique.

Art. 11.

Il convient que les Comités de gestion puissent faire régulièrement appel au concours consultatif de personnes compétentes au point de vue technique, ainsi qu'à des représentants des organisations intéressées au fonctionnement des assurances sociales.

Ce concours régulier aux travaux des Comités de gestion peut prendre deux formes :

1° La participation directe de techniciens aux travaux des Comités. C'est la forme envisagée par les articles 2 et 9. Comme le précise l'article 2, les personnes régulièrement consultées sont membres permanents des Comités de gestion, mais n'ont pas voix délibérative.

2° La création en dehors du Comité de gestion d'un ou de plusieurs Comités techniques; c'est ce qu'envisage l'article 11. Ces Comités techniques fonctionneront dans le cadre de l'organisme et éclaireront le Comité de gestion, à la demande de ce dernier ou d'initiative, sur les questions d'intérêt principalement technique.

De tels Comités techniques fonctionnent notamment auprès du Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité et apportent à l'organe de gestion de cette institution un concours des plus utiles.

En vue d'assurer le maximum de souplesse, il convient de laisser au Comité de gestion le soin de fixer dans son règlement d'ordre intérieur, les règles concernant les relations entre le Comité de gestion et le ou les Comités techniques.

Art. 12.

Le Comité de gestion doit se prononcer sur la liste des organisations autorisées à être représentées dans les Comités techniques créés en application de l'article 11. La désignation des organisations ainsi que la nomination des délégués de ces dernières se font par arrêté royal.

Les organisations présentent à cet effet au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale leurs listes de candidats. Le Comité de gestion peut admettre à la représentation, non seulement les organisations de membres de professions intervenant dans le fonctionnement des assurances sociales (médecins, pharmaciens, etc.), mais aussi, les principaux groupements constitués pour la défense des intérêts moraux et matériels des assurés sociaux.

Art. 13.

Le Comité de gestion doit avoir l'initiative en ce qui concerne la désignation de la personne responsable de la gestion journalière (directeur, directeur général ou administrateur général) et de son adjoint,

Het voorstel tot aanduiding moet de algemene goedkeuring van de leden van het Comité wegdragen. Aan de Uitvoerende Macht dient evenwel de vrijheid van keuze gewaarborgd. Daarom zal het Beheerscomité aan de Minister een lijst met minstens twee kandidaten dienen over te leggen, wat trouwens de algemene goedkeuring in de schoot van het Beheerscomité zal vergemakkelijken.

Men dient de mogelijkheid te voorzien dat de door het Beheerscomité voorgedragen lijst door de Minister niet wordt goedgekeurd. In dit geval verantwoordt de Minister zijn standpunt en verzoekt hij het Beheerscomité hem een nieuwe lijst over te leggen; het Comité moet binnen de twee maand een eenparige uitspraak doen.

Ten einde een te lange vacature van de functie te vermijden moet de Minister van Arbeid tot de benoeming kunnen overgaan zonder voordracht van een lijst, wanneer het Beheerscomité zich binnen de twee maanden van de vacature der functie niet eenparig kan akkoord stellen over een kandidatenlijst of indien de Minister de door het Beheerscomité voorgedragen kandidatenlijst niet goedkeurt en het Beheerscomité binnen de twee maanden geen nieuwe lijst voordraagt.

Art. 14.

Daar het Beheerscomité voor het beheer van het organisme verantwoordelijk is, moet het de afdanking van de persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, kunnen vragen wanneer deze het vertrouwen van het Comité heeft verloren. Het Comité mag met de gewone meerderheid van zijn leden de afdanking aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg voorstellen en deze laatste zal zijn verantwoordelijkheid nemen.

Art. 15, 16 en 17.

De persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is (directeur, directeur-generaal, algemeen-beheerder...) heeft essentieel tot taak de beslissingen van het Beheerscomité uit te voeren en aan dit laatste alle inlichtingen te verstrekken en voorstellen te doen, die voor de werking van de instelling van belang zijn.

Zijn rol is goed onderscheiden van deze van de Regeringscommissarissen die slechts voor de Ministers, van wie zij afhangen, verantwoordelijk zijn.

Deze afhankelijkheid van de persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, ten overstaan van het Beheerscomité, komt in verschillende organieke besluiten op de maatschappelijke zekerheid tot uiting, waar gezegd wordt dat de directeur van het organisme onder de controle van het Beheerscomité handelt (ondermeer de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid en de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid).

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon is eveneens belast met het vervullen van de akten van dagelijks beheer, die door het huishoudelijk reglement worden bepaald en met de leiding van de instelling, onder het gezag en de controle van het Comité. Hij moet daarenboven de instelling in de rechterlijke en wederrechtelijke handelingen vertegenwoordigen en voor het secretariaat van het Beheerscomité instaan.

Al deze bevoegdheden zijn vervat in de wetten en besluiten betreffende het beheer van het merendeel van de organismen, opgesomd in het eerste artikel van deze wet.

Art. 18.

Dit artikel handelt over het kader en het statuut van het personeel van de organismen, die aan deze wet onderworpen zijn.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel dat men zich voor deze aangelegenheid aan de regels van artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 op de controle over de werkzaamheden van sommige instellingen van openbaar nut dient te houden. Dit artikel bepaalt dat het kader en het statuut van het personeel van de organismen van de categorie B door de Koning zullen worden vastgesteld op voorstel van de Minister(s), van wie zij afhangen en van de Minister, die het algemeen bestuur in zijn bevoegdheid heeft of van het Begrotingscomité, wanneer laatst genoemde Minister geen gunstig advies heeft uitgebracht.

Daar de lijst van de aan de wet van 16 maart 1954 onderworpen organismen een beperkend karakter heeft, dient er voor gezorgd dat voormelde bepaling van toepassing kan gemaakt worden op de organismen die niet door deze wet bedoeld zijn of na het verschijnen ervan zullen opgericht worden (ondermeer de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen, de Hulpkas voor Verzekering Ziekte-Invaliditeit en de Hulpkas voor de uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen).

Wat de vaststelling van het personeelskader betreft, is de Nationale Arbeidsraad evenwel van oordeel dat de Beheerscomité's hun voorstellen moeten kunnen doen op grond van aanduidingen, die hen door

La proposition de désignation doit recueillir l'assentiment unanime des membres du Comité. Mais il importe de réserver à l'Exécutif une liberté de choix. C'est pourquoi le Comité de gestion doit soumettre au Ministre une liste d'au moins deux candidats, ce qui par ailleurs, rend plus aisée l'unanimité requise au sein du Comité de gestion.

Il faut prévoir l'hypothèse de la non-agrégation par le Ministre de la liste proposée par le Comité de gestion. En ce cas, le Ministre motive son attitude et demande au Comité de gestion de lui soumettre une nouvelle liste; le Comité doit se prononcer unanimement dans les deux mois.

En vue d'éviter une trop longue vacance de la fonction, il convient de permettre au Ministre du Travail de procéder à la nomination sans présentation de liste, lorsque le Comité de gestion ne peut se mettre unanimement d'accord sur une liste de candidats dans les deux mois de la vacance de la fonction ou, lorsque le Ministre n'ayant pas agréé la liste des candidats proposée par le Comité de gestion, ce dernier laisse s'écouler plus de deux mois avant de présenter une nouvelle liste.

Art. 14.

Le Comité de gestion responsable de l'administration de l'organisme, il convient qu'il puisse proposer la démission de la personne responsable de la gestion journalière si celle-ci vient à perdre sa confiance. Le Comité peut, à la simple majorité de ses membres, proposer la démission au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale et ce dernier prendra ses responsabilités.

Art. 15, 16 et 17.

La mission essentielle de la personne responsable de la gestion journalière (directeur, directeur général, administrateur général...) consiste à exécuter les décisions du Comité de gestion, à donner à ce dernier toutes informations et à lui faire toutes propositions utiles au fonctionnement de l'institution.

Son rôle est nettement distinct de celui des commissaires du Gouvernement qui ne sont responsables que devant les Ministres dont ils relèvent.

Cette subordination de la personne responsable de la gestion journalière au Comité de gestion s'exprime dans plusieurs arrêtés organiques de la sécurité sociale, par cette disposition que le directeur de l'organisme agit sous le contrôle du Comité de gestion (Office National de Sécurité Sociale et Office National du Placement et du Chômage notamment).

La personne responsable de la gestion journalière est également chargée de l'accomplissement des actes de gestion journalière définis par le règlement d'ordre intérieur et de la direction du fonctionnement de l'établissement, sous l'autorité et le contrôle du Comité. Elle doit en outre représenter l'établissement dans les actes judiciaires et extra-judiciaires et assurer le secrétariat du Comité de gestion.

Toutes ces attributions se trouvent énumérées dans les lois et arrêtés relatifs à la gestion de la plupart des organismes cités à l'article premier de la présente loi.

Art. 18.

Cet article concerne le cadre et le statut du personnel des organismes soumis à la présente loi.

Le Conseil National du Travail estime qu'il faut s'en tenir en cette matière aux règles de l'article 11 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de l'activité de certains organismes d'intérêt public. Cet article dispose que le cadre et le statut du personnel des organismes de la catégorie B sont fixés par le Roi, sur proposition du ou des Ministres dont ils relèvent et du Ministre qui a l'administration générale dans ses attributions, ou du Comité du budget, lorsque ce dernier Ministre n'a pas émis un avis favorable.

La liste des organismes soumis à la loi du 16 mars 1954 ayant un caractère limitatif, il faut faire en sorte que la disposition précitée puisse être applicable aux organismes non visés par cette loi ou créés postérieurement à sa promulgation (notamment la Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie, la Caisse auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité et la Caisse auxiliaire de paiement des Allocations de chômage).

En ce qui concerne la détermination du cadre du personnel, le Conseil National du Travail suggère cependant que les Comités de gestion puissent faire leurs propositions sur la base des indications qui leur

de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon worden verstrekt. Hij stelt voor dat de bij de wet van 16 maart 1954 voorziene procedure zou worden voorafgegaan door een onderzoek van de kwestie door de Beheerscomité's.

In de verantwoording van het koninklijk besluit tot vaststelling van het kader, zal melding gemaakt worden van de voorstellen van het Beheerscomité alsmede van de wijzigingen, die er eventueel werden aangebracht.

Art. 19.

Het Beheerscomité zal zijn huishoudelijk reglement opstellen zonder dat zulks bij koninklijk of ministerieel besluit dient goedgekeurd. Dergelijke regel is thans in verschillende organismen van toepassing (Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid, Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit). De Minister kan trouwens in deze aangelegenheid steeds van zijn recht van verhaal gebruik maken (art. 26 van deze wet).

Het huishoudelijk reglement regelt op verplichte wijze sommige belangrijke procedurekwesties, alsmede andere in verband met de inhoud zelf van het Paritair Beheer, die niet op eenvormige wijze door de wet of door besluiten moeten vastgesteld worden.

Art. 20 en 21.

Vóór het verschijnen van het koninklijk besluit van 22 november 1954 gebeurde de aanwerving en afdanking van het personeel van sommige organismen voor maatschappelijke zekerheid door het Beheerscomité. Deze regel is een waarborg tegen elke willekeur in deze delicate aangelegenheid. Deze regel dient terug toegepast en veralgemeend.

De aanwerving en de afdanking van personeelsleden moet gebeuren overeenkomstig de regelen van het wettelijk statuut van de agenten der organismen van openbaar nut. In afwachting dat dit statuut verschijnt, zullen de beheerscomité's zich richten naar de regelen vastgesteld door het Centraal Comité voor Syndicaal Advies.

Het Beheerscomité dient er anderdeels over te waken dat het aantal betrekkingen, evenredig tussen de kandidaten van elke taalgroep verdeeld wordt, overeenkomstig artikel 9, § 4, van de wet van 28 juli 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Art. 22 tot 24.

De artikelen 22 en 23 beogen essentieel het recht van het Beheerscomité om op eigen initiatief voorstellen te doen tot wijziging van de van kracht zijnde wetten en besluiten of van de wetsvoorstellen of amendementen, alsmede de verplichting voor de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg het Beheerscomité over alle voorstellen tot wijziging van de wetten en besluiten, waarvan dit Comité met de uitvoering is belast, te raadplegen.

1. *Recht op initiatief van het Beheerscomité (art. 22).*

Het Beheerscomité blijkt uit hoofde van zijn taak en zijn samenstelling bijzonder geschikt om de wijzigingen te beoordelen, welke dienen aangebracht aan de wetten of reglementen, die het dient uit te voeren.

Daarom dienen meerdere van de onder deze wet vallende Beheerscomité's gemachtigd om aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wijzigingen aan de van kracht zijnde wetten of besluiten voor te stellen. Dergelijke bevoegdheid is thans toegekend aan het Beheerscomité van meerdere organismen (ondermeer de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid en het Rijksfonds voor Ziekte-Invaliditeit).

De Minister zal binnen een tamelijk korte termijn, die op twee maand kan worden vastgesteld, zijn akkoord betuigen of de redenen van zijn gehele of gedeeltelijke afwijzing laten kennen over deze voorstellen.

Het past inderdaad niet dat hervormingen, die door het Comité terecht als dringend kunnen beschouwd worden, lang in beraad worden gehouden.

Eens dat het Beheerscomité de redenen kent waarom de Minister niet akkoord gaat, zal het nieuwe voorstellen kunnen doen, die de Minister onder dezelfde voorwaarden zal kunnen aannemen of verwerpen.

Indien de voorstellen van het Beheerscomité niet eenparig zijn, zal het verslag aan de Minister de onderscheiden adviezen moeten acteren; op die wijze zal de Minister met volle kennis over de door de afgevaardigden van de ondernemingshoofden en van de werknemers uitgebrachte standpunten een oordeel kunnen vellen.

2. *Voorstellen van het Beheerscomité betreffende de wetsvoorstellen, -ontwerpen of amendementen (art. 22, al. 2).*

sont fournies par la personne responsable de la gestion journalière. Il propose que la procédure prévue par la loi du 16 mars 1954, soit précédée de l'examen de la question par les Comités de gestion.

Les considérants de l'arrêté royal fixant le cadre du personnel devront faire état des propositions du Comité de gestion et indiquer les modifications qui y auront été éventuellement apportées.

Art. 19.

Le Comité de gestion élabore son règlement d'ordre intérieur, sans qu'il y ait lieu à approbation par arrêté royal ou ministériel. Une telle règle est en vigueur actuellement dans plusieurs organismes (Office National du Placement et du Chômage et Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité notamment). Le Ministre dispose d'ailleurs toujours en cette matière de son droit de recours (art. 26 de la présente loi).

Le règlement d'ordre intérieur vise obligatoirement certaines questions importantes de procédure ainsi que d'autres relatives à l'étendue même de la gestion paritaire qui ne doivent pas être uniformément fixées par la loi ou les arrêtés.

Art. 20 et 21.

Avant la promulgation de l'arrêté royal du 22 novembre 1954, le personnel de certains des organismes de sécurité sociale était engagé et licencié par le Comité de gestion. Cette règle garantit le mieux l'absence d'arbitraire dans cette matière délicate; il convient de la remettre en vigueur et de la généraliser.

L'engagement et le licenciement des membres du personnel doivent se faire conformément aux règles du statut légal des agents des organismes d'intérêt public. En attendant la mise en vigueur de ce statut, les Comités de gestion doivent suivre les règles établies par le Comité central de Consultation syndicale.

Le Comité de gestion doit d'autre part veiller à assurer un équilibre dans le nombre des emplois réservés aux candidats de chaque groupe linguistique, conformément à l'article 9, § 4, de la loi du 28 juin 1932 sur l'emploi des langues en matière administrative.

Art. 22 à 24.

Les articles 22 et 23 visent essentiellement le droit pour le Comité de gestion d'émettre, d'initiative, des propositions de modification des lois et arrêtés en vigueur ou des propositions de loi ou amendements, ainsi que la consultation obligatoire du Comité de gestion, par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, sur tous projets de modification aux lois ou arrêtés que ce Comité a la charge d'exécuter.

1. *Droit d'initiative du Comité de gestion (art. 22).*

Le Comité de gestion apparaît, en raison même de sa mission et de sa composition, particulièrement à même d'apprécier les modifications qu'il faut apporter aux lois ou règlements qu'il doit exécuter.

C'est pourquoi, il convient d'habiliter la plupart des Comités de gestion des établissements soumis à la présente loi, à faire au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, des propositions de modification aux lois et arrêtés en vigueur. Une telle attribution est actuellement reconnue au Comité de gestion de plusieurs organismes (notamment pour l'Office National du Placement et du Chômage et le Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité).

Le Ministre marquera son accord sur ces propositions ou exposera les raisons de son désaccord total ou partiel dans un délai assez bref qui peut être fixé à deux mois.

Il ne convient pas, en effet, que des réformes que le Comité peut estimer à juste titre urgentes, soient tenues longtemps en suspens.

Connaissant les raisons du désaccord ministériel, le Comité de gestion pourra soumettre de nouvelles propositions, que le Ministre agréera ou rejettera dans les mêmes conditions.

Si les propositions du Comité de gestion ne sont pas unanimes, le rapport au Ministre devra exposer les différents avis exprimés; le Ministre pourra ainsi se prononcer en pleine connaissance des points de vue des délégués des chefs d'entreprise et des travailleurs.

2. *Propositions du Comité de gestion relatives aux projets, propositions de loi ou amendements (art. 22, al. 2).*

3. Verplichting voor de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg de betrokken Beheerscomités te raadplegen (art. 23).

Het ware wenselijk, dat de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg de betrokken Beheerscomités vooraf zou raadplegen over de wijzigingen, die hij van zins is aan de van kracht zijnde wetten of organieke of reglementaire besluiten aan te brengen. Deze praktijk wordt reeds toegepast voor talrijke takken van de maatschappelijke zekerheid, voornamelijk voor de verzekering-werkloosheid en de verzekering ziekte-invaliditeit.

Daarenboven dient een zekere « publiciteit » aan de adviezen van de Beheerscomités gegeven, indien zij door de Minister worden geraadpleegd. Te dien einde zullen de adviezen van de Comités op verplichte wijze bij de Memorie van Toelichting van de wetsontwerpen worden gevoegd.

Wat de ontwerpen van koninklijk of ministeriele besluiten betreft, deze zullen de hoofdgedachten van de adviezen van de Comités moeten weergeven :

- in zover de adviezen van de Beheerscomités eenparig zijn
- en deze besluiten niet stroken met de adviezen van de comités.

Deze twee manieren van bekendmaking, welke aan de adviezen van de Beheerscomités dienen voorbehouden, moeten beschouwd worden als substantiële formaliteiten. Zo deze niet in acht genomen worden, kan een verhaal tot nietigverklaring der wettelijke of reglementaire maatregelen bij de Raad van State worden ingediend.

Artikel 24 verduidelijkt dat de Beheerscomités van al de onder deze wet vallende instellingen de bij artikelen 22 en 23 bedoelde adviserende bevoegdheid niet te dienen hebben, doch enkel de Beheerscomités van de organismen, die de takken van de maatschappelijke zekerheid in de brede zin van het woord behoren, almede de Beheerscomités van sommige organismen met beroeps karakter.

Deze adviserende bevoegdheid dient toegekend aan al de in het eerste artikel opgesomde instellingen, met uitzondering van de Hulpkas van de Staat voor Kinderbijslag, van de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, van de Hulpkas voor Verzekering Ziekte-Invaliditeit en van de Hulpkas voor uitbetaling der Werkloosheidsvergoedingen, wier adviezen dubbel gebruik zouden maken met de adviezen van andere bij het eerste artikel bedoelde organismen en aan wier opdracht zij meehelpen (art. 24, al. 1).

Bij het van toepassing maken van deze wet op andere organismen voor maatschappelijke zekerheid of sociale voorzorg, zal de Koning in toepassing van het eerste artikel, laatste alinea van deze wet dienen te verduidelijken, of de artikelen 22 en 23 van de wet op hen van toepassing zijn. Zulks wordt in artikel 24, tweede alinea, gezegd.

Art. 25 en 26.

De bevoegdheden van de Regeringscommissaris(sen) bij het Beheerscomité worden bepaald bij de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige organismen van openbaar nut.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel dat de grond van deze wet dient gevrijwaard, daar dat sommige bijkomende bepalingen dienen voorzien, welke verantwoord zijn door de taken, welke eigen zijn aan de organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale voorzorg of door de zorg om de betrokken Ministers een daadwerkelijk controle-recht te verzekeren.

Hij laat opmerken, dat de commissarissen leden van het Beheerscomité zijn en van rechtswege de vergaderingen met adviserende stem bijwonen. Zij laten aan het Beheerscomité de adviezen van de Minister kennen, van wie zij afhangen.

De commissarissen hebben tot bijzonderste taak er over te waken, dat de beslissingen van het Beheerscomité niet indruisen tegen de wet, noch tegen de reglementen, noch tegen het algemeen belang en zij kunnen eventueel beroep aantekenen bij de Ministers van wie zij afhangen.

Dit beroep zal gebeuren volgens de regels en binnen de bij artikel 9 van de wet van 16 maart 1954 vastgestelde termijnen.

Het verhaal van de Regeringscommissarissen heeft voor gevolg, dat de beslissing van het Beheerscomité tijdelijk wordt opgeschort. Indien de Minister binnen de vijftien dagen vanaf de beslissing geen uitspraak doet, wordt zij definitief.

De regels van de wet van 16 maart 1954 op de openbare instellingen, die onder deze wet vallen, dienen verduidelijkt en aangevuld :

a) Vooreerst moet de Minister zijn daad verantwoorden indien hij het verzet van een commissaris bevestigt. Het is inderdaad van belang dat het Comité bij het zoeken naar een nieuwe beslissing, die de goedkeuring van de Minister hoopt mee te dragen, juist dient ingelicht te zijn over de redenen, waarom de Minister zich tegen de eerste beslissingen heeft verzet.

3. Consultation obligatoire par le Ministre du Travail, des Comités de gestion intéressés (art. 23).

Il convient que le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale consulte préalablement les Comités de gestion intéressés au sujet des modifications qu'il envisage d'apporter aux lois ou aux arrêtés organiques ou réglementaires. Cette pratique est déjà de règle en ce qui concerne plusieurs branches de la sécurité sociale, principalement l'assurance chômage et l'assurance maladie-invalidité.

En outre, il faut garantir une certaine publicité aux avis des Comités de gestion lorsqu'ils sont consultés par le Ministre. A cette fin, les avis des Comités seront obligatoirement annexés aux Exposés des Motifs des projets de loi.

Quant aux projets d'arrêtés royaux ou ministériels, ils devront indiquer la substance des avis des Comités de gestion :

- pour autant que ces avis soient unanimes;
- et que les arrêtés ne soient pas conformes aux avis des Comités.

Ces deux mesures de publicité à réserver aux avis des Comités de gestion, doivent être considérées comme des formalités substantielles dont la non-observation justifiera un recours en annulation des mesures légales ou réglementaires, devant le Conseil d'Etat.

L'article 24 précise que la compétence consultative définie aux articles 22 et 23 ne doit pas appartenir aux Comités de gestion de tous les établissements soumis à la présente loi, mais seulement à ceux des organismes régissant les branches de la sécurité sociale au sens large ainsi qu'aux Comités de gestion de certains organismes de caractère professionnel.

Elle doit être reconnue à tous les établissements cités à l'article premier, à l'exception de la Caisse auxiliaire de Compensation pour Allocations familiales, de la Caisse Nationale de Pensions pour Employés, de la Caisse auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité et de la Caisse auxiliaire de paiement des Allocations de chômage dont les avis feraient double emploi avec ceux des Comités de gestion d'autres organismes visés à l'article premier et à la mission desquels ils collaborent (art. 24, al. 1er).

En rendant la présente loi applicable à d'autres organismes de la sécurité sociale ou de la prévoyance sociale, en application de l'article premier, dernier alinéa de la présente loi, le Roi pourra préciser, s'il y a lieu, que les articles 22 et 23 de la loi ne leur sont pas applicables. C'est ce que précise l'article 24, deuxième alinéa.

Art. 25 et 26.

Les attributions du ou des commissaires du Gouvernement auprès du Comité de gestion ont été précisées par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Le Conseil National du Travail estime qu'il faut sauvegarder l'économie de cette loi, tout en prévoyant certaines dispositions complémentaires justifiées par les objectifs propres des organismes de la sécurité sociale et de la prévoyance sociale, ou par le souci de garantir aux Ministres intéressés un droit de contrôle efficace.

Il fait remarquer que les commissaires sont membres du Comité de gestion et assistent de plein droit aux séances avec voix consultative. Ils font connaître au Comité les avis des Ministres dont ils relèvent.

La mission essentielle des commissaires est de veiller à ce que les décisions du Comité de gestion ne soient pas contraires à la loi, aux règlements ou à l'intérêt général et d'exercer les recours éventuels auprès des Ministres dont ils relèvent.

Ces recours s'exercent selon les règles et dans les délais définis à l'article 9 de la loi du 16 mars 1954.

Le recours des commissaires du Gouvernement a pour effet de suspendre momentanément la décision du Comité de gestion; si le Ministre ne se prononce pas dans un délai de quinze jours à dater de la décision, cette dernière devient définitive.

Il convient de préciser et de compléter les règles contenues dans la loi du 16 mars 1954, en ce qui concerne les établissements publics soumis à la présente loi :

a) Tout d'abord, si le Ministre confirme l'opposition d'un commissaire, il doit la motiver. Il importe en effet, que dans la recherche d'une nouvelle décision qui rencontre les vues du Ministre, le Comité soit éclairé avec précision sur les raisons de l'opposition ministérielle à la décision première.

b) Indien het Beheerscomité, tegen de wil van de Minister in, zijn eerste beslissing bevestigt, dient zulks binnen de termijn van een maand te gebeuren.

c) Indien de Minister van oordeel is zijn verzet te moeten bevestigen, dient hij het Beheerscomité ervan te verwittigen en de kwestie voor de Ministerraad te brengen. Indien de Ministerraad binnen de vijftien dagen, te rekenen vanaf de nieuwe beslissing van het Beheerscomité geen uitspraak doet, wordt deze laatste definitief.

Art. 27.

De Nationale Arbeidsraad is van oordeel dat men zich voor de organismen van de categorie B dient te houden aan de bij de wet van 16 maart 1954 voorgeschreven regels in verband met het financieel beheer, de begroting, de rekeningen en de financiële controle van de aan deze wet onderworpen organismen.

Deze regels zijn van toepassing op al de organismen, die onder deze wet vallen of zullen vallen, zelfs indien zij door de wet van 16 maart 1954 niet zijn bedoeld.

Krachtens de wet van 16 maart 1954 worden de algemene en bijzondere regelen in verband met het overleggen van de begrotingen, de boekhouding, het overleggen van de rekeningen en de periodieke toestandsopgaven en verslagen door de Koning vastgesteld, op voorstel van de Minister waarvan het organisme afhangt alsmede van de Minister van Financiën.

Wat de onder deze wet vallende instellingen betreft, dient eerst het advies van het Beheerscomité ingewonnen, alvorens met deze raadplegingen wordt aangevangen.

VOORONTWERP VAN WET

betreffende het paritair beheer der openbare organismen voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorging.

I. — Algemeenheden.

Eerste artikel.

Deze wet is van toepassing op de organismen van openbaar nut voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorging, welke van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg afhangen.

Zij is van nu af toepasselijk op de hiernavolgende organismen:

- De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid;
- Het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers;
- De Gemeenschappelijke Kas voor de Koopvaardij;
- De Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen;
- De Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid;
- Het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit;
- De Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen;
- De Rijkskas voor Jaarlijks Verlof;
- Het Voorzorgsfonds ten behoeve van personen aangetast door Beroepsziekten;
- De Nationale Kas voor Bediendenpensioenen;
- De Hulpkas van de Staat voor Kinderbijslag;
- De Hulpkas voor Verzekering Ziekte-Invaliditeit;
- De Hulpkas voor uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen.

De Koning kan, na raadpleging of op voorstel van de Nationale Arbeidsraad, deze wet van toepassing verklaren op andere organismen van openbaar nut voor maatschappelijke zekerheid en sociale verzorging, waarbij de ondernemingshoofden en de loonarbeiders betrokken zijn.

II. — De organen.

§ 1. Het Beheerscomité.

Art. 2.

Elk van de bij het eerste artikel bedoelde organismen wordt beheerd door een Beheerscomité, dat samengesteld is uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de ondernemingshoofden en van de werknemers, die alleen beraadslagende stem hebben, alsmede:

- 1° uit een voorzitter;
- 2° uit één of meer Regeringscommissarissen;
- 3° eventueel uit personen, die geroepen zijn om uit hoofde van hun technische bevoegdheden te zetelen.

Het ledenaantal van het Beheerscomité van elk der organismen, die onder deze wet vallen, wordt bij koninklijk besluit vastgesteld, na het advies van de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die geroepen zijn om kandidaten voor te dragen, te hebben ingewonnen.

b) Si le Comité de gestion confirme sa décision première malgré l'opposition du Ministre, il doit le faire dans le délai d'un mois.

c) Si le Ministre estime devoir confirmer son opposition, il doit en avvertir le Comité de gestion et soumettre la question au Conseil des Ministres. Si ce dernier n'a pas statué dans les quinze jours de la nouvelle décision du Comité de gestion, celle-ci devient définitive.

Art. 27.

Le Conseil National du Travail estime qu'en ce qui concerne la gestion financière, le budget, les comptes et le contrôle financier des organismes soumis à la présente loi, il faut s'en tenir aux règles prescrites par la loi du 16 mars 1954, pour les organismes de la catégorie B.

Ces règles seront applicables à tous les organismes qui sont ou seront soumis à la présente loi, même s'ils ne sont pas visés par la loi du 16 mars 1954.

En vertu de l'article 7 de la loi du 16 mars 1954, les règles générales et particulières sur la présentation des budgets, la comptabilité, la reddition des comptes et les situations et rapports périodiques, sont fixées par le Roi sur proposition du Ministre dont l'organisme relève, ainsi que du Ministre des Finances.

En ce qui concerne les établissements soumis à la présente loi, il convient que préalablement à ces consultations, le Comité de gestion soit appelé à exprimer son avis.

AVANT-PROJET DE LOI

sur la gestion paritaire des organismes publics de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

I. — Généralités.

Article premier.

La présente loi s'applique aux organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale qui dépendent du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Elle est dès à présent applicable aux organismes suivants:

- L'Office National de Sécurité Sociale;
- Le Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs;
- L'Office de Sécurité sociale des Marins de la marine marchande;
- La Caisse Nationale de Compensation pour Allocations familiales;
- L'Office National du Placement et du Chômage;
- Le Fonds National d'Assurance Maladie-Invalidité;
- La Caisse Nationale des Pensions de Retraite et de Survie;
- La Caisse Nationale des Vacances annuelles;
- Le Fonds de Prévoyance en faveur des Victimes des Maladies professionnelles;
- Le Fonds d'Allocations pour Employés;
- La Caisse Nationale de Pensions pour Employés;
- La Caisse auxiliaire de Compensation pour Allocations familiales;
- La Caisse auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité;
- La Caisse auxiliaire de paiement des Allocations de chômage.

Le Roi peut, après consultation ou sur proposition du Conseil National du Travail, rendre cette loi applicable à d'autres organismes d'intérêt public de sécurité sociale ou de prévoyance sociale, intéressant les chefs d'entreprises et les travailleurs salariés.

II. — Les organes.

§ 1. Comité de gestion.

Art. 2.

Chacun des organismes visés à l'article premier est administré par un Comité de gestion composé de délégués en nombre égal des chefs d'entreprise et des travailleurs qui ont seuls voix délibérative, ainsi que:

- 1° d'un président;
- 2° d'un ou de plusieurs commissaires du Gouvernement;
- 3° éventuellement, de personnes appelées à siéger en raison de leur compétence technique.

Le nombre de membres du Comité de gestion de chacun des organismes soumis à la présente loi est fixé par arrêté royal, après consultation des organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs appelées à présenter des candidats.

Art. 3.

De leden die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen worden door de Koning benoemd, op grond van dubbele lijsten voorgedragen door de meest representatieve interprofessionele organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers, die op nationaal vlak verbonden zijn. Zij moeten Belg zijn en minstens 25 jaar oud.

Om als meest representatief beschouwd te worden, moeten de organisaties van werknemers ten minste 100 000 leden tellen, die onder de maatschappelijke zekerheid vallen.

Wat evenwel de organismen betreft, wier arbeidsveld tot een bepaalde bedrijfstak is beperkt, worden de leden door de Koning benoemd op grond van dubbele lijsten voorgedragen door de organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers. Zijn enkel gemachtigd om kandidatenlijsten voor te dragen, de organisaties, die vertegenwoordigd zijn in het Nationaal Paritair Comité dat aan deze bedrijfstak beantwoordt.

Art. 4.

De duur van het mandaat van de leden, die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, bedraagt zes jaar. Het mandaat is hernieuwbaar. De benoemingen worden om de drie jaar voor de helft hernieuwd.

Binnen de drie maand wordt in de vervanging voorzien van elk lid, dat vóór de normale datum van het verstrijken van zijn mandaat, geen deel van een Beheerscomité meer uitmaakt. Het aldus aangeduid nieuw lid voltooit het mandaat van het door hem vervangen lid.

Op verzoek van de bij artikel 3 bedoelde organisaties, kan de Koning een einde stellen aan het mandaat van een op hun voordracht benoemd lid.

Art. 5.

Voor de leden, die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, worden plaatsvervangende leden benoemd, wanneer het totaal aantal werkende leden kleiner is dan acht. Het aantal plaatsvervangende leden wordt door de Koning vastgesteld. Het is ten minste gelijk aan de helft van het aantal werkende leden, met dien verstande dat elke vertegenwoordigde organisatie recht heeft op ten minste één plaatsvervanger.

De plaatsvervangende leden worden op dezelfde manier als de werkende leden benoemd en zij moeten aan dezelfde voorwaarden voldoen.

Zij zetelen slechts bij afwezigheid van de titelvoerende leden, waarvan zij de plaatsvervangers zijn.

Art. 6.

De Voorzitter moet aan volgende voorwaarden voldoen:

- 1° Belg zijn;
- 2° meer dan dertig jaar oud zijn;
- 3° niet onder het hiërarchisch gezag van een Minister staan;
- 4° noch Minister, noch lid van het Parlement zijn.

Daarenboven moet hij onafhankelijk staan tegenover de organisaties van ondernemingshoofden of van werknemers, die in het beheerscomité vertegenwoordigd zijn, tenzij dit laatste eenparig een kandidaat voorstelt, die tot een van deze organisaties behoort.

Art. 7.

De voorzitter wordt benoemd door de Koning op eensluidend advies van het Beheerscomité, indien dit advies eenparig is. Bij verdeeldheid benoemt de Koning de voorzitter aan de hand van een lijst van kandidaten, die door het Beheerscomité aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt overgelegd.

Art. 8.

De voorzitter wordt benoemd voor een termijn van zes jaar en zijn mandaat is hernieuwbaar.

Op verzoek van de meerderheid van het geheel der leden van het Beheerscomité, die de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen, of op eenparig verzoek van de leden, die hetzij de ondernemingshoofden, hetzij de werknemers vertegenwoordigen, kan de voorzitter door de Koning uit zijn functie worden ontszet.

Art. 3.

Les membres représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs sont nommés par le Roi, sur la base de listes doubles proposées par les organisations interprofessionnelles les plus représentatives des chefs d'entreprise et de travailleurs qui sont fédérées sur le plan national. Ils doivent être belges et âgés de 25 ans au moins.

Pour être considérées comme les plus représentatives, les organisations de travailleurs doivent compter au moins 100 000 membres assujettis à la sécurité sociale.

Toutefois, en ce qui concerne les organismes dont le champ d'action est limité à une branche d'activité déterminée, les membres sont nommés par le Roi, sur la base de listes doubles proposées par les organisations de chefs d'entreprise et de travailleurs. Seules habilitées à présenter des listes de candidats, les organisations représentées à la Commission paritaire nationale correspondant à la branche d'activité.

Art. 4.

Les mandats des membres représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs sont d'une durée de six ans et sont renouvelables. Les nominations sont renouvelées par moitié tous les trois ans.

Il est pourvu dans les trois mois au remplacement de tout membre qui a cessé de faire partie d'un Comité de gestion avant la date normale d'expiration de son mandat. Le nouveau membre ainsi désigné achève le mandat du membre qu'il remplace.

A la demande des organisations visées à l'article 3, le Roi peut mettre fin au mandat d'un membre nommé sur leur proposition.

Art. 5.

Des suppléants aux membres représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs sont nommés lorsque le nombre total de membres effectifs ne dépasse pas huit. Le nombre de membres suppléants est déterminé par le Roi. Il est au moins égal à la moitié du nombre de membres effectifs, chaque organisation représentée ayant droit à un suppléant au moins.

Les membres suppléants sont nommés de la même manière que les membres effectifs et doivent satisfaire aux mêmes conditions.

Ils ne siègent qu'en cas d'absence des membres titulaires qu'ils suppléent.

Art. 6.

Le président doit satisfaire aux conditions suivantes:

- 1° être belge;
- 2° être âgé de plus de trente ans;
- 3° ne pas se trouver sous l'autorité hiérarchique d'un Ministre;
- 4° n'être ni Ministre, ni membre du Parlement.

En outre, il doit être indépendant des organisations de chefs d'entreprise ou de travailleurs représentées au sein du Comité de gestion, à moins que ce dernier ne propose unanimement un candidat appartenant à une de ces organisations.

Art. 7.

Le président est nommé par le Roi, sur avis conforme du Comité de gestion, si cet avis est unanime. A défaut d'unanimité, le Roi nomme le président sur présentation d'une liste de candidats adressée par le Comité de gestion au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Art. 8.

Le président est nommé pour une durée de six ans et son mandat est renouvelable.

Il peut être démis par le Roi à la demande de la majorité de l'ensemble des membres du Comité de gestion représentant les chefs d'entreprise et les travailleurs, ou à la demande unanime des membres représentant, soit les chefs d'entreprise, soit les travailleurs.

Art. 9.

De personen, die krachtens artikel 2 van deze wet geroepen worden om omwille van hun technische bevoegdheden te zetelen, worden door de Koning benoemd na raadpleging of op verzoek van het Beheerscomité. Hun mandaat duurt zes jaar en het is hernieuwbaar.

Op verzoek van het Beheerscomité kan de Koning een einde stellen aan het mandaat van een van deze personen.

Art. 10.

De voorzitter en de leden van het Beheerscomité gaan geen enkele persoonlijke verplichting aan ten overstaan van de verbintenissen van de instellingen, die zij beheren. Zij zijn slechts voor de uitoefening van hun mandaat verantwoordelijk.

Art. 11.

De Koning mag op advies van het Beheerscomité in de schoot van een onder deze wet vallend organisme één of meer Technische Comité's oprichten, waarvan hij de bevoegdheden bepaalt. Deze Comité's hebben tot opdracht het Beheerscomité in zijn taak voor te lichten.

Zij zijn samengesteld uit personen, die de organisaties vertegenwoordigen, welke betrokken zijn bij de toepassing van de wetten en besluiten, waarvan het organisme de uitvoering verzekert of uit personen, die geraadpleegd zijn omwille van hun bijzondere bevoegdheden.

De verhoudingen tussen het Beheerscomité en de Technische Comité's zullen door het huishoudelijk reglement nader worden bepaald, zoals zulks bij artikel 19 is voorzien.

Art. 12.

De Koning duidt op advies van het Beheerscomité de organisaties aan welke gemachtigd zijn om in het of de Technische Comité's vertegenwoordigd te worden.

De afgevaardigden van deze organisaties worden door de Koning benoemd aan de hand van lijsten, welke door deze organisaties aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg worden overgelegd.

§ 2. De persoon, die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is.

Art. 13.

De persoon die voor het dagelijks beheer van de onder deze wet vallende organismen verantwoordelijk is, en desgevallend zijn adjunct worden door de Koning benoemd, aan de hand van een lijst van ten minste twee kandidaten, die aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt voorgedragen door het Beheerscomité, dat met eenparigheid van de aanwezige leden uitspraak doet.

Indien het Comité deze lijst niet heeft voorgedragen binnen een termijn van twee maanden, na de datum waarop de functie open werd verklaard, gaat de Koning zonder voordracht van een lijst bij een in Ministerraad genomen besluit tot de benoeming over.

Indien de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg geen enkele van de door het Beheerscomité voorgestelde kandidaten weerhoudt, verantwoordt hij zijn standpunt en verzoekt hij opnieuw het Beheerscomité kandidaturen voor te dragen. Het Beheerscomité moet binnen de twee maanden na de nieuwe aanvraag een eenparige beslissing treffen.

Worden binnen deze termijnen geen kandidaturen voorgedragen, dan gaat de Koning bij een in Ministerraad genomen besluit, zonder voordracht van een lijst, tot de benoeming over.

Art. 14.

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon kan op voorstel van het Beheerscomité bij koninklijk besluit worden ontslagen.

Art. 15.

De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon voert de beslissingen van het Beheerscomité uit; hij verstrekt dit laatste alle inlichtingen en doet alle voorstellen, welke nuttig zijn voor de werking van betrokken instelling.

Hij woont de vergaderingen van het Beheerscomité bij en staat in voor het secretariaat.

Hij heeft de leiding van het personeel en verzekert onder het gezag en de controle van het Comité de werking van het organisme.

Hij oefent de bevoegdheden uit in verband met het dagelijks beheer, welke door het huishoudelijk reglement zijn bepaald.

Art. 9.

Les personnes appelées en vertu de l'article 2 de la présente loi à siéger en raison de leur compétence technique sont nommées par le Roi, après consultation ou à la demande du Comité de gestion. Leur mandat est de six ans et renouvelable.

A la demande du Comité de gestion, le Roi peut mettre fin au mandat d'une de ces personnes.

Art. 10.

Le président et les membres du Comité de gestion ne contractent aucune obligation personnelle relativement aux engagements de l'organisme qu'ils administrent. Ils ne sont responsables que de l'exécution de leur mandat.

Art. 11.

Sur avis du Comité de gestion, le Roi peut créer, au sein d'un organisme soumis à la présente loi, un ou plusieurs Comités techniques dont il détermine les attributions. Ces Comités sont chargés d'éclairer dans sa mission le Comité de gestion.

Ils sont composés de personnes représentant les organisations intéressées à l'application des lois et arrêtés dont l'organisme assure l'exécution ou de personnes consultées en raison de leur compétence particulière.

Les rapports entre le Comité de gestion et les Comités techniques sont précisés par le règlement d'ordre intérieur, ainsi qu'il est prévu à l'article 19.

Art. 12.

Le Roi désigne, sur avis du Comité de gestion, les organisations autorisées à être représentées dans le ou les Comités techniques.

Les délégués de ces organisations sont nommés par le Roi, sur présentation de listes adressées par ces organismes au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale.

§ 2. La personne responsable de la gestion journalière.

Art. 13.

La personne responsable de la gestion journalière des organismes soumis à la présente loi, et s'il y a lieu son adjoint, sont nommés par le Roi, sur présentation d'une liste d'au moins deux candidats, qui est adressée au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale par le Comité de gestion se prononçant à l'unanimité des membres présents.

Si le Comité n'a pas fait la présentation requise dans le délai de deux mois suivant la date à laquelle la fonction a été déclarée vacante, le Roi procède, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, à la nomination sans présentation de liste.

Si aucun des candidats proposés par le Comité de gestion n'est agréé par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, ce dernier motive son refus et adresse au Comité de gestion une nouvelle demande de présentation de candidatures. Le Comité de gestion doit se prononcer à l'unanimité dans les deux mois de la nouvelle demande.

A défaut de présentation de candidatures dans ces délais, le Roi procède à la nomination sans présentation de liste, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

Art. 14.

La personne responsable de la gestion journalière peut être démise par arrêté royal, sur proposition du Comité de gestion.

Art. 15.

La personne responsable de la gestion journalière exécute les décisions du Comité de gestion; elle donne à ce dernier toutes informations et soumet toutes propositions utiles au fonctionnement de l'institution en cause.

Elle assiste aux réunions du Comité de gestion et assure le secrétariat.

Elle dirige le personnel et assure, sous l'autorité et le contrôle du Comité, le fonctionnement de l'organisme.

Elle exerce les pouvoirs de gestion journalière définis par le règlement d'ordre intérieur.

Het Beheerscomité kan hem andere bepaalde bevoegdheden overdragen.

Om de afhandeling van de zaken te vergemakkelijken, kan het Beheerscomité, binnen de door dit laatste vastgestelde grenzen en voorwaarden, de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon machtigen om een deel van de macht, waarmede hij is bekleed, alsmede de ondertekening van zekere stukken en brieven over te dragen. De voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon vertegenwoordigt het organisme in alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen en handelt geldig in de naam en voor de rekening van het organisme, zonder voor een beslissing van het Beheerscomité verantwoording verschuldigd te zijn.

Hij gaat generlei persoonlijke verplichting aan betreffende de verbintenissen van het organisme en hij is slechts voor de uitoefening van zijn opdracht verantwoordelijk.

Art. 16.

Bij belet van de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon worden zijn bevoegdheden uitgeoefend door zijn adjunct of zo er geen is door een personeelslid van het organisme, dat door het Beheerscomité wordt aangeduid.

Art. 17.

Alle handelingen, welke niet tot het dagelijks beheer behoren of welke krachtens artikel 15 niet uitdrukkelijk zijn overgedragen, worden gezamenlijk door de voorzitter van het Beheerscomité en door de persoon die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, vervuld.

Indien iemand van hen afwezig of belet is, wordt hij door een lid van het Beheerscomité vervangen.

Bij afwezigheid of belet van de voorzitter en van de persoon die voor het dagelijks beheer verantwoordelijk is, worden de handelingen gezamenlijk vervuld door twee leden van het Beheerscomité, die respectievelijk de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen.

§ 3. Het personeel.

Art. 18.

Het statuut en het kader van het personeel van de onder deze wet vallende organismen worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige organismen van openbaar nut.

Wat evenwel de vaststelling van het personeelskader betreft, dient het Comité verzocht zijn voorstellen aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg over te maken, alvorens tot de bij artikel 11 van voormelde wet voorziene formaliteiten wordt overgegaan.

In de motivering van het koninklijk besluit, dat door genoemde wet wordt voorzien, worden deze voorstellen vermeld en worden de eventueel aangebrachte wijzigingen aangeduid.

III. — Bevoegdheid en werking van de Beroepscomité's onder de controle van de Regering.

Art. 19.

Het Beroepscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat ondermeer bevat:

1° de regelen in verband met het voorzitterschap van het Comité, bij afwezigheid of belet van de voorzitter;

2° de regelen welke dienen toegepast om de pariteit onder de stemmen te herstellen, wanneer de leden die respectievelijk de ondernemingshoofden en de werknemers vertegenwoordigen in geen gelijk aantal aanwezig zijn;

3° wanneer de plaatsvervangers in toepassing van artikel 5 van deze wet benoemd werden, de modaliteiten, volgens dewelke een werkend lid, dat afwezig of belet is, door een plaatsvervangend lid van zijn organisatie zal vervangen worden;

4° de regelen, welke dienen toegepast voor het vernieuwen van de mandaten der leden van het Beheerscomité, na een eerste periode van drie jaar;

5° de aanduiding van de vergoeding, welke eventueel aan de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon zal worden toegekend, indien in toepassing van artikel 14 een einde aan zijn functies wordt gesteld;

7° de verhoudingen, welke tussen het Beheerscomité en het of de Technisch(e) Comité(s) dienen tot stand gebracht, ondermeer de

Le Comité de gestion peut lui déléguer d'autres pouvoirs déterminés.

Pour faciliter l'expédition des affaires, le Comité de gestion peut, dans les limites et conditions qu'il détermine, autoriser la personne responsable de la gestion journalière à déléguer une partie des pouvoirs qui lui sont conférés, ainsi que la signature de certaines pièces et correspondances. La personne responsable de la gestion journalière représente l'organisme dans les actes judiciaires et extrajudiciaires, et agit valablement en son nom et pour son compte, sans avoir à justifier d'une décision du Comité de gestion.

Elle ne contracte aucune obligation personnelle relativement aux engagements de l'organisme et n'est responsable que de l'exécution de son mandat.

Art. 16.

En cas d'empêchement de la personne responsable de la gestion journalière, ses pouvoirs sont exercés par son adjoint, ou à défaut de ce dernier par un membre du personnel de l'organisme désigné par le Comité de gestion.

Art. 17.

Tous les actes qui ne relèvent pas de la gestion journalière ou qui ne sont pas expressément délégués en vertu de l'article 15 sont accomplis conjointement par le président du Comité de gestion et la personne responsable de la gestion journalière.

Si l'un de ceux-ci est absent ou empêché, il est remplacé par un membre du Comité de gestion.

En cas d'absence ou d'empêchement du président et de la personne responsable de la gestion journalière, les actes sont accomplis conjointement par deux membres du Comité de gestion représentant respectivement les chefs d'entreprise et les travailleurs.

§ 3. Le personnel.

Art. 18.

Le statut et le cadre du personnel des organismes soumis à la présente loi sont fixés conformément aux dispositions de l'article 11 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Cependant, en ce qui concerne la détermination du cadre du personnel, le Comité doit être appelé à faire ses propositions au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, préalablement aux formalités prévues par l'article 11 de la susdite loi.

Les considérants de l'arrêté royal prévu par ladite loi font état de ces propositions et indiquent les modifications éventuelles qui ont été apportées.

III. — Compétence et fonctionnement des Comités de gestion, sous le contrôle du Gouvernement.

Art. 19.

Le Comité de gestion fixe son règlement d'ordre intérieur qui doit viser notamment:

1° les règles relatives à la présidence du Comité, en cas d'absence ou d'empêchement du président;

2° les règles à appliquer en vue du rétablissement de la parité dans les votes, lorsque les membres représentant respectivement les chefs d'entreprise et les travailleurs ne sont pas présents en nombre égal;

3° lorsque des suppléants ont été nommés en application de l'article 5 de la présente loi les modalités suivant lesquelles un membre effectif absent ou empêché est remplacé par un membre suppléant de son organisation;

4° les règles à appliquer pour les renouvellements des mandats des membres du Comité de gestion, après une première période de trois ans;

5° la détermination des actes de gestion journalière;

6° la détermination de l'indemnité à accorder éventuellement à la personne responsable de la gestion journalière, au cas où il est mis fin à ses fonctions en application de l'article 14,

7° les relations à établir entre le Comité de gestion et le ou les Comités techniques, notamment la représentation éventuelle de ces der-

eventuele vertegenwoordiging van deze laatsten op de vergaderingen van het Beheerscomité, evenals de vertegenwoordiging van het Beheerscomité bij de Technische Comité's;

8° de uitoefeningsmodaliteiten van de bevoegdheden der Technische Comité's, zoals zij in toepassing van artikel 11 bij koninklijk besluit zullen bepaald worden;

9° de voorwaarden, onder dewelke het Beheerscomité voor het onderzoek van speciale vraagstukken op speciaal bevoegde personen beroep kan doen.

Art. 20.

Met uitzondering van de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon en desgevallend van zijn adjunct, wordt het personeel door het Beheerscomité aangeworven en ontslagen, overeenkomstig de regelen van het statuut van het personeel.

Het staat onder het gezag van de voor het dagelijks beheer verantwoordelijke persoon.

Bij de aanwerving van de personeelsleden wordt een billijk evenwicht tot stand gebracht in het aantal betrekkingen, die voorbehouden zijn aan de kandidaten van iedere taalgroep, overeenkomstig artikel 9, § 4, van de wet van 28 juni 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Art. 21.

Onder voorbehoud van de door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en door de Minister van Financiën uitgeoefende controle, zoals voorzien bij hiernavolgende artikelen 26 en 27, beschikt het Beheerscomité over alle bevoegdheden, welke voor het vervullen van zijn opdracht nodig zijn.

Art. 22.

Het Beheerscomité kan aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wijzigingen voorstellen aan de wetten of besluiten, waarvan het met de uitvoering is belast.

Indien een voorstel niet eenparig wordt goedgekeurd, zullen de verschillende uitgebrachte adviezen in het verslag aan de Minister worden uiteengezet.

Indien een voorstel aan de Minister wordt voorgelegd, dan moet hij binnen de twee maanden zijn instemming of de redenen van zijn eventueel gehele of gedeeltelijke afwijzing aan het betrokken Beheerscomité laten kennen.

Het Beheerscomité mag eveneens aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg adviezen geven over alle wetsvoorstellen of amendementen op de wetgeving, waarvan het met de uitvoering is belast en die bij het Parlement aanhangig zijn.

Art. 23.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg legt aan het Beheerscomité voor advies elk voorontwerp van wet of ontwerp van organiek of reglementair besluit voor, dat ten doel heeft de wetgeving, waarvan het Comité met de uitvoering is belast, te wijzigen.

Het advies wordt bij de Memorie van Toelichting van het wetsontwerp gevoegd. De motivering of het verslag aan de Koning, die voorafgaan aan een koninklijk besluit, dat met het eenparig advies van het Beheerscomité niet strookt, geven de substantie van bedoeld advies weer. Hetzelfde geldt voor de motivering van een ministerieel besluit.

Het Beheerscomité geeft zijn advies binnen een termijn van een maand; bij verantwoorde hoogdringendheid mag deze termijn tot tien dagen herleid worden.

Art. 24.

Voormelde artikelen 22 en 23 zijn niet van toepassing op het Beheerscomité van volgende organismen: de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, de Hulpkas voor Gezinsvergoedingen, de Hulpkas voor Verzekering Ziekte en Invaliditeit en de Hulpkas voor uitbetaling van Werkloosheidsvergoedingen.

Wanneer de Koning deze wet krachtens het eerste artikel, laatste alinea van deze wet op andere organismen van toepassing maakt, zal hij nader bepalen of hun Beheerscomité de bij voormelde artikelen 22 en 23 bedoelde bevoegdheid dient uit te oefenen.

Art. 25.

De Regeringscommissarissen wonen de vergaderingen van het Beheerscomité met adviserende stem bij. Zij hebben het recht een kwestie op de agenda te brengen.

nlers aux séances du Comité de gestion, ainsi que la représentation du Comité de gestion aux Comités techniques;

8° les modalités d'exercice des attributions des Comités techniques, telles qu'elles auront été déterminées par arrêté royal en application de l'article 11;

9° les conditions dans lesquelles le Comité de gestion peut faire appel à des personnes spécialement compétentes pour l'examen de questions particulières.

Art. 20.

A l'exception de la personne responsable de la gestion journalière, et le cas échéant, de son adjoint, le personnel est engagé et licencié par le Comité de gestion, conformément aux règles du statut du personnel.

Il est placé sous les ordres de la personne responsable de la gestion journalière.

Lors de l'engagement des membres du personnel, il sera observé un juste équilibre dans le nombre des emplois réservés aux candidats de chaque groupe linguistique, conformément à l'article 9, § 4, de la loi du 28 juin 1932 sur l'emploi des langues en matière administrative.

Art. 21.

Sous réserve du contrôle exercé par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale et le Ministre des Finances, ainsi qu'il est prévu aux articles 26 et 27 ci-après, le Comité de gestion dispose de tous les pouvoirs nécessaires à l'accomplissement de sa mission.

Art. 22.

Le Comité de gestion peut soumettre au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale des propositions de modifications aux lois ou arrêtés que ce Comité est chargé d'exécuter.

Si une proposition n'a pas recueilli l'unanimité, le rapport au Ministre exposera les différents avis exprimés.

Saisi d'une proposition, le Ministre fait connaître dans les deux mois son accord ou les raisons de son désaccord, total ou partiel, au Comité de gestion intéressé.

Le Comité de gestion peut aussi adresser au Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale des avis sur toutes propositions de loi ou amendements concernant la législation que le Comité est chargé d'exécuter et dont le Parlement est saisi.

Art. 23.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale soumet à l'avis du Comité de gestion tout avant-projet de loi ou projet d'arrêté organique ou réglementaire, tendant à modifier la législation que le Comité est chargé d'exécuter.

L'avis est annexé à l'Exposé des Motifs du projet de loi. Les considérants ou le rapport au Roi, précédant un arrêté royal non conforme à l'avis unanime du Comité de gestion, indiquent la substance de l'avis en question. Il en est de même des considérants d'un arrêté ministériel.

Le Comité de gestion donne son avis dans le délai d'un mois; en cas d'urgence, dûment motivée, ce délai peut être réduit à dix jours francs.

Art. 24.

Les articles 22 et 23 ci-dessus ne sont pas applicables au Comité de gestion des organismes suivants: la Caisse Nationale des Pensions pour Employés, la Caisse auxiliaire de Compensation pour Allocations familiales, la Caisse auxiliaire d'Assurance Maladie-Invalidité, la Caisse auxiliaire de paiement des Allocations de chômage.

En rendant la présente loi applicable à d'autres organismes, en vertu de l'article premier, dernier alinéa de la présente loi, le Roi précisera si leur Comité de gestion doit exercer la compétence définie aux articles 22 et 23 ci-dessus.

Art. 25.

Les commissaires du Gouvernement assistent avec voix consultative aux réunions du Comité de gestion. Ils font connaître l'avis des Ministres dont ils relèvent. Ils ont le droit de faire porter une question à l'ordre du jour.

Art. 26.

De Regeringscommissarissen kunnen verhaal betekenen tegen de uitvoering van elke beslissing, die zij in strijd achten met de wetten of besluiten of met het algemeen belang.

Dit verhaal wordt betekend volgens de regels, bepaald bij artikel 9 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de activiteit van sommige organismen van openbaar nut.

Indien de Minister het verzet bevestigt, verantwoordt hij zulks.

Het Beheerscomité kan, zonder de termijn van een maand te overschrijden, beslissen bij zijn eerste beslissing te blijven. Indien de Minister van oordeel is zijn verzet te moeten bevestigen, dient hij vooreerst het Beheerscomité van zijn inzicht te verwittigen en de kwestie voor de Ministerraad te brengen. Indien de Ministerraad binnen de vijftien dagen, te rekenen vanaf de nieuwe beslissing van het Beheerscomité geen uitspraak doet, wordt de beslissing van het Beheerscomité definitief.

IV. — Financieel statuut.

Art. 27.

De bepalingen van voormelde wet van 16 maart 1954 betreffende het financieel beheer, de begroting en de rekeningen, alsmede betreffende de controle op sommige organismen van openbaar nut, zijn van toepassing op de onder deze wet vallende organismen.

Wat betreft de algemene en bijzondere regelen in verband met het overleggen van de begrotingen, de boekhouding, het overleggen van de rekeningen en de periodieke toestandopgaven en verslagen en onverminderd de toepassing van artikel 7 van voormelde wet van 16 maart 1954, dient het Beheerscomité van de onder deze wet vallende organismen vooraf geraadpleegd.

V. — Algemene bepalingen.

Art. 28.

De Koning zal, zonder aan de beginselen van deze wet afbreuk te doen, de redactie van de vroegere wettelijke en reglementaire bepalingen wijzigen, ten einde tot een eenvormige terminologie te komen; hij zal in een uitdrukkelijke bepaling vaststellen, dat de zonder voorwerp geworden bepalingen, zijn opgeheven.

De beheers- of bestuursorganen alsmede de commissarissen en de vertegenwoordigers van de Regering of van de betrokken Ministers en over het algemeen elke persoon, die met een functie of een mandaat in één van de bij het eerste artikel bedoelde organismen is belast, zullen hun functies overeenkomstig de bepalingen, welke bij de afkondiging van deze wet van kracht zijn, verder uitoefenen tot maatregelen zullen genomen zijn om de toepassing van deze wet te verzekeren.

Art. 26.

Les commissaires du Gouvernement peuvent former un recours contre l'exécution de toute décision qu'ils estiment contraire aux lois ou arrêtés, ou à l'intérêt général.

Ce recours s'exerce selon les règles définies à l'article 9 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de l'activité de certains organismes d'intérêt public.

Si le Ministre confirme l'opposition, il la motive.

Le Comité de gestion peut, sans excéder le délai d'un mois, décider de maintenir sa décision première. Si le Ministre estime devoir confirmer son opposition, il doit préalablement informer le Comité de gestion de son intention et soumettre la question au Conseil des Ministres. Si ce dernier n'a pas statué dans les quinze jours suivant la nouvelle décision du Comité de gestion, cette décision devient définitive.

IV. — Statut financier.

Art. 27.

Les dispositions de la loi du 16 mars 1954 précitée, concernant la gestion financière, le budget et les comptes ainsi que le contrôle des organismes rangés par cette loi dans la catégorie B, sont applicables aux organismes soumis à la présente loi.

En ce qui concerne la détermination des règles générales et particulières sur la présentation des budgets, la comptabilité, la reddition des comptes et les situations et rapports périodiques, et sans préjudice de l'application de l'article 7 de la loi du 16 mars 1954 précitée, le Comité de gestion des organismes soumis à la présente loi doit être consulté préalablement.

V. — Dispositions générales.

Art. 28.

Sous réserve atteinte aux principes inscrits dans la présente loi, le Roi modifiera la rédaction des dispositions légales et réglementaires antérieures, en vue d'assurer une terminologie uniforme; il constatera par une disposition expresse l'abrogation de celles de ces dispositions qui seront devenues sans objet.

Jusqu'au moment où les mesures auront été prises pour assurer l'application de la présente loi, les organes de gestion et de direction ainsi que les commissaires et représentants du Gouvernement ou des Ministres intéressés et en général, toute personne investie d'une fonction ou d'un mandat dans un des organismes visés à l'article premier, continueront à assurer leurs fonctions conformément aux dispositions en vigueur au moment de la promulgation de la présente loi.